

Ved
Bjørn Holt Jacobsen

Innhold

Et kort historisk tilbakeblikk på Tjømes sjøfartshistorie	3
Tjømø Skipperforening blir stiftet	13
Tjøme under to verdenskriger	31
Tjømø Skipperforenings legat.	34
Foredrag og hyggelige sammenkomster	36
Turer, utflukter og ekskursjoner	40
Æresmedlemmer	47
Formenn gjennom 125 år	49
Fortegnelse over medlemmer ved 125 års jubileet	52
Gjeldende vedtekter	53
Vår falne på Tjøme 1940-1945	56

Tjøme sjømannsforening (Tjømø Skipperforening) 1885 – 2010

Først ett kort historisk tilbakeblikk på Tjømes sjøfartshistorie.

Næringsgrunnlaget for de som bodde på Tjøme har i alle tider og helt opp til 1970 årene vært knyttet til sjøen. Sjøfart, losing og fiske var hovednæringene.

Det eldste skriftelige vitnesbyrd på at Tjøme skipperer drev fraktfart med skuter er et brev som noen skipperer fra Treidene sendte til kong Frederik I (1471-1533) av Danmark-Norge i 1528, og et kongebrev fra 1531 hvor det går frem at sjøfarten spilte en viktig rolle for bygdens eksistens. Tjøme skutene seilte hovedsakelig på Danmark på den tiden, og reiste i liten grad til andre europeiske land. Tømmer-transporten fra Norge ble i vesentlig grad fraktet på Hollandske skip. Hollandske kjøpmenn fikk allerede i 1443 rett til selv å kjøpe og frakte trelast i Norge, og etter hvert ble de nærmest enerådende på tre-lasttransporten, ikke bare til Holland, men også andre europeiske land, deriblant til England. Det var mange norske sjøfolk som tok arbeide på nederlandske skip, sannsynlig også Tjøme-gutter.

Engelskmennene ville ikke ha noe av at hollenderne tok skipsfrakter som de selv kunne besørge, og innført 1651 den såkalte navigasjonsakten, som forbød fremmede skip å anløpe engelske havner med varer fra ens eget land. Denne loven var direkte rettet mot hollendernes fraktfart. Denne bestemmelsen fikk sin varighet i neste 200 år, frem til 1/1-1850.

Dermed fikk nordmennene sammen med engelskmennene disposisjonsretten over trelasttransporten på England.

I henhold til en liste over Tjøme skuter 1688 var det trelast som var den desidert største utførselfrachten og at Tjøme skutene i tillegg til Danmarksfarten seilte på England. Blant andre finner vi Hans Nilsson, Eidene (f.ca.1630-d.1708) som seilte med "Fortuna" på 29 ½ lester og Gard Eriksson, Hola (1628-1712) som seilte med "Johannes" på 14 lester.

Disse var av de første Tjømø skipperne som seilte på England med trelast.

Folketallet på Tjøme var omkring 430 sjeler på den tiden.

Norske sjøfolk skal ha vært populære andre steder også. Etter den amerikanske erklæring om uavhengighet i 1776 hvor amerikanerne måtte kjempe mot de gamle kolonimaktene, hadde de behov for dyktige sjøfolk og sendte krigsskipet "Ranger" til Norge for å verve folk til marinen

Lorens Berg skriver i "Tjømø – En bygdebok" s. 116 "Det kan trygt sies at ingen annen norsk bygd av denne størrelse har gjort en slik innsats i norsk sjøfart som Tjømø".

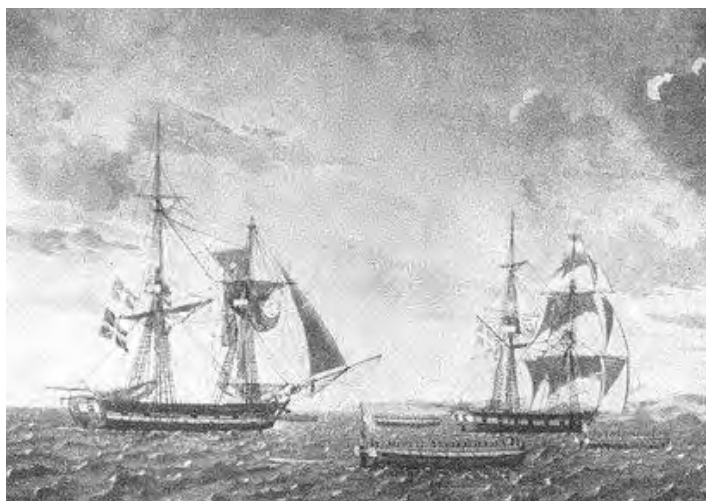
Under "Den store nordiske krig" 1709–1720, gikk skipsfarten sterkt tilbake og kom først skikkelig i gang igjen før omkring 1750.

Under ”syvårskrigen” som starter i 1756 da England erklærer krig mot Frankrike, og som varte til 1763, og resulterte i at Frankrike må avgi Canada til England, medførte gode frakter for Tjøme rederne. Tjømes største og mest vellykkede reder på den tiden var Jakob Olsson (1727-1783) som bodde på Nordre Sundene.

Tjøme rederne og skipperne opplevde en periode med fred og gode tider for skipsfarten, og spesielt fra ca. 1775 og frem til Norge-Danmark kom med i Napoleonskrigen 1807-1814.

En reder som var både dyktig og heldig var Frederik Torgerssøn Hauff (1752-1816). Han var 23 år gammel da han kom fra Lindholmen på Nøtterøy til Tjøme. Hans far livnærte seg og familien som fisker.

Frederik ble i 1775 gift med den 18 år eldre enken Ide Anunsdatter (1734-1796). Man kan jo spørre seg om det var av kjærlighet han giftet seg med henne, eller kanskje det var av fornuft; hun var nemlig eier av gården Nedre Haug, samtidig som hun også eide kreiertten ”Fortuna”.

”Seagull” tilhørende Frederik Torgersen Hauff ble oppbrakt av engelskmennene i året 1808.

Frederik Torgerssøn Hauff giftet seg til velstand, men han var selv en dyktig mann, og tjente gode penger på den lille skuten. For å ”pynte” litt på navnet sitt føyde han til Hauff (etter gården Haug) som slektsnavn. Han ble etter hvert en svært rik og holden mann, og utviklet rederiet til et av de største i Norge. Han fungerte som en bankier og lånte bort penger med pant i eiendommer. Hans kone Ide døde i februar

1796 og han gifter seg fem måneder senere med den 23 år yngre Nicoline Lindal (1775-1902) fra Tønsberg, men som dør i barsel etter å ha født ham 1 sønn og 4 døtre.

Han gifter seg for tredje gang med Susanna Wilhelmsdatter Hvidt (1765-1849) fra Sandefjord. Året 1804 kjøper han gården Narverød utenfor Tønsberg og flytter rederiet dit.

Napoleonskrigen 1807-1814.

Etter en sammenhengende periode på 80 år med gode tider og høykonjunktur ble Danmark-Norge fra 1807 dratt med i "Napoleonskrigen" som varte fra 1807 til 1814, og det resulterte i slutt på den gylne tiden.

Fra 16. august til 5. september 1807 ble København angrepet av engelske krigsskip,

hvilket medførte at nøytrale Danmark-Norge ble dratt med i krigen. Kronprins Fredrik som året etter i 1808, ble Kong Fredrik VI og var regent, valgte å støtte Napoleon i krigen. Engelskmennene seilte av gårde med hele den Dansk-Norske orlogsflåte. Det gikk hardt ut over de norske trelastskutene, hvorav 10 Tjøme-skuter ble kuppet.

Bildet viser barken "Florentine" som ble bygget i Berstad 1807 og oppbrakt av engelskmennene samme høst. Skipper og reder var Ole Larsen Rød d.e.

Ole L. Rød d.e. som hadde kjøpt Øvre Rød gård i 1793, 23 år gammel, seilte på England, trolig med trelast og hadde sin eldste sønn Lars (1792-1844) med som en

av mannskapet. Allerede den 18. august 1807 oppbringes "Florentine" av engelskmennene i sjøen utenfor Plymouth og på høyde med Eddystone fyr.

Som kaptein, ble Ole Larsen Rød sendt som krigsfange til den byen Reading (ca. 10.000 innbyggere i 1807). Han sørget for at sønnen Lars ikke ble sendt til prisonen på et fangeskip, men fikk plass på en kostskole, for blant annet å lære engelsk.

Ikke nok med at Norge var blitt trukket med i krigen mot England på Napoleons side, så erklærte danske-kongen krig mot Sverige fra 4. mars 1808. Krigen mot Sverige ble avsluttet i desember 1809. Det medførte hungersnød i Norge, som også rammet Tjøme. Vi fikk skipsblokaden som stoppet korninnførselen fra Danmark og de fleste Tjøme skutene lå i opplag. Klimatisk

var vi inne i en kuldeperiode og hele Oslofjorden var islagt. Tjømlingene tok bena fatt og gikk på isen til Vallø i håp om å få kjøpt matkorn fra skutene som anløp Vallø saltverk. Tjøme sammen med Hedrum var de herredene i Vestfold som ble hardest rammet av kornmangelen i disse nødsårene.

Høsten 1811 begynte det å bli vanskeligere, en stor del av kornet fra Danmark gikk tapt på veien; man måtte ty til magasinene, som våren 1812 stod temmelig tomme. Året 1812 ble et nøds år. Våren kom sent, var kald og våt, og isen lå til april måned, samtidig som kornimport-en hadde stoppet mer eller mindre helt opp.

Bilde av 1 riksbankdaler fra 1814.

Høsten 1812 begynte det å sne alt i slutten av september og mye av kornet var ikke blitt modent. Det var blitt hungersnød, folketallet på Tjøme gikk ned fra 1156 i 1801 til 1090 i 1915, blant annet på grunn av stor barnedødelighet.

Det ble også ugreie med pengevesenet. Staten hadde gått bankerott. Kongen hadde bestemt at en daler, som var 96 skilling, nå skulle gjelde for bare 10. Hva var årsaken til den økonomiske krisen? For å føre krig måtte staten ha penger, og når ingen tjente

noe, måtte den trykke flere pengesedler, og det ble trykket for mange sedler, som ikke ble noe verd, og priser begynte å stige. Og dess mer seddelpressen gikk, dess mer steg prisene på varer, og til slutt fikk man ingenting for sedlene.

I 1814 var det på nytt økonomisk krise. Da ble daleren devaluert, slik at daleren ble bare verd 5 skilling. I 1816 kom en ny devaluering og daleren var da bare verd 2 skilling

Den 4. november 1814 aksepterte Det norske storting unionen med Sverige og

Karl XIII ble konge også over Norge.

I årene frem til 1814 hadde trafikken på Danmark vært den største virksomheten for Tjøme skutene.

Etter 1814 og unionen med Sverige ble det harde tider. Engelskmennene hadde lite å kjøpe for, og trelasteksporten kom ikke skikkelig i gang igjen. Enda verre var det at England begynte å importere trelast fra Canada. Tross store transportkostnader var det rimeligere, fordi de slapp med lavere toll. Dette førte til krise i norsk trelasteksport.

Mange av de store trelasteksportørene fikk problemer med salg av trelast og gikk fallitt, blant de største var Niels Aall på Ulefoss,

Otto Collett i Christiania, Carsten Anker på Eidsvoll verk.

Engelskmennene hadde lite å kjøpe for etter Napoleonskrigen, og trelasteksporten fra Norge kom ikke skikkelig i gang igjen. Dette førte til krise i norsk trelasteksport. Først i 1842 satte England ned tollene på norsk trelast. Den såkalte *navigasjonsakten* som engelskmennene hadde innført i 1651 gjaldt fortsatt. Det var en lov som i prinsippet fastslo at produksjonslandets egne skip kunne føre landets varer til England, og som medførte at Norge ikke kunne konkurrere på det internasjonale fraktmarkedet.

Norge hadde i 1840 årene ingen stor skipsflåte, bare 25.000 tonn, og skipene var små og gikk mest i sommerfart med trelast til Frankrike og England, og fisk til Østersjøen og middelhavslandene. Om vinteren lå skipene i opplag. På de store

hav vågde få seg, bortsett i emigranttrafikken til Amerika.

Av fartøyer hjemmehørende i Tønsberg tolldistrikt i 1835 (hvor Tjøme hørte til), var det bare Tønsberg by som hadde større tonnasje enn Tjøme, som også var større enn Nøtterøy.

Tabellen så slik ut:

1. Tønsberg	51 skuter, til sammen 4.004,5 kommerselester
2. Tjøme	38 skuter, til sammen 1.977 kommerselester
3. Nøtterøy	28 skuter, til sammen 1.415 kommerselester
4. Stokke	21 skuter, til sammen 877,5 kommerselester

”Barbra Maries Haab” var eiet av Gjert A. Gjertsen (1780-1846) på Øvre Kjære. Han var morfar til stifteren av Tjøme Skipperforening, Gjert H. Torgersen. Skipet bygget i Sverige 1800. Ble prisedømt i Kristiansand 1811 og kjøpt av Gjertsen.

Oppgangstider for skipsfartsnæringen på Tjøme og landet for øvrig.

Det store gjennombruddet fant sted fra 1850, fordi engelskmennene hadde avskaffet den 200 år gamle ”Navigasjonsakten” den 31/12.1849, som var en engelsk sjøfartslov fra 1651 som bestemte at bare engelske skuter og skuter fra

avsender landet hadde rett til å fri transport på England, og varer fra koloniene måtte bare innføres på britiske skip. Men fra 1. januar 1850 var loven opphevet og som resulterte i en gullalder for norsk skipsfart.

Allerede 5. januar 1850 anløp bark ”Flora” av Tønsberg til London med trelast fra Canada som første norske skute, 5 dager etter opphevelse av ”Navigasjonsakten”.

Da begynte de norske skutene, og ikke minst Tjøme-skutene, å ”spre” seg over alle verdenshavene.

Flåten steg fra 298.000 tonn i 1850 til 1.420.000 i 1875, altså nesten en femdob-

ling, og mannskapet økte fra 21.000 til 62.000, og størsteparten av flåten var i fart

mellom fremmede land. I denne perioden rykket Norge opp fra 8. til 3. plass blant verdens sjøfartsnasjoner, idet vi passerte Tyskland i 1876 og Frankrike i 1878.

En annen årsak til oppsvinget i skipsfarten var at den såkalte "Krimkrigen" hvor Russland i juli 1853 angrep den tyrkiske Svarthavsflåten. Vestmaktene så på Russlands fremrykk med stor frykt, og det ble hevdet at Russlands egentlige hensikt, var å gjøre Svartehavet til russisk innhav, og

dermed få fri adgang til Middelhavet. Britene følte da sine interesser, og særlig sine forbindelser med India, truet, og ville derfor sikre sine interesser. Frankrike og Storbritannia erklærte derfor krig mot Russland i mars 1854. Det avstedkom et stort behov for skipstransport og fraktprisene steg voldsomt. Norges handelsflåte ble firedoblet fra 1850 til 1873. Det var en "gullalder" for Tjøme-rederne, som det ble mange av etter hvert.

Det var Rød dynastiet som ble det dominerende rederfamilien på Tjøme på 1800 hundre tallet. Det begynte med Ole Larssøn Rød d.e., født 1770 i Borre og odelsrett på gården Pjonkerød i Borre. På våren 1793 var Ole nettopp fylt 23 år og bryter opp og reiser sammen med sin ett år eldre hustru Maren, og deres førstefødte sønn Lars på litt under 1 år gammel. Sammen i reisefølget var Oles foreldrene Lars Olsson, 77 år gammel og Ingeborg Torstensdatter, 60 år gammel. Målet var Øvre Rød gård på Tjøme som var kjøpt.

Hvorfor reiser familien som har god økonomi fra en veldrevet gård for å bosette seg på Tjøme? Vi vet at på slutten av 1700-årene var det økonomisk sett en glansperiode for Norge og særlig en høykonjunktur for trelasteksport. De var sikkert kjent med at Tjøme var en

fremgangsrik sjøfartsbygd, og de hadde sikkert hørt om den store Tjøme rederen Frederik Torgerssøn Hauff, som hadde bygget opp et av Norges største rederier.

Ole Larssøn Rød ble skipper i 1795 og kjøpte sin første skute, briggen "St. Johannes" samme året. De 3 sønnene Lars, Mathis og Johannes ble alle tre skippere og redere, og alle tre ble gift med tre søstere som var døtre av skipsreder Torger Jakobsen, Hønsø.

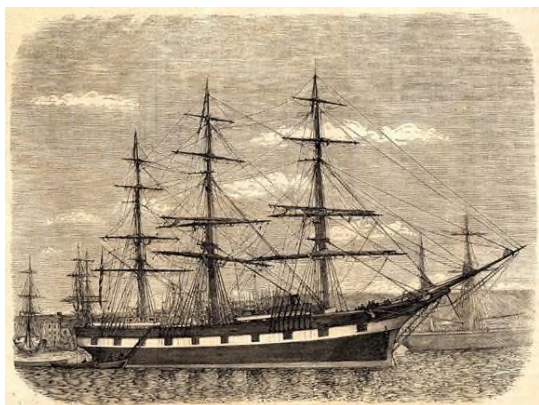
Av sønnene overtok den eldste, Lars, farens rederi. Mathias hadde sine egne skuter, og den yngste Johannes startet også sitt eget rederi. Han bygget etter hvert opp et stort rederi sammen med sine 5 sønner. De fraktet som brødrene trelast, men satset fra 1860 på sin egen spesialitet, og det var frakt av emigranter til Nord Amerika.

Bildet viser sønnene til Johannes Rød (1798-1860). Foran: Thorvald (1828-1879) og Olaus Rød (1830-1894), bak: Bernhard (1833-1892) og tvillingene Bernt (1836-1889) og James (1836-1877).

De spesialiserte seg på emigrantfarten og Canadafarten. Otto Thoresen (som senere

Ide av Rød brødrene

Emigrantskipet "Superior"

Seilskipsfartens epoke går mot slutten.

Fra 1880 årene og frem til omkring 1895 gikk skipsfartskonjunktorene både opp og ned. Overgangen fra seil til damp;

Fra mellomdekket på "Superior"

resulterte i at seilskipsflåten gikk sterkt tilbake, og dampskips kontraheringen raskt oppover.

Mange av Tjøme rederne måtte gi opp, på grunn av at de maskindrevne skipene var kostbare og bygge, og kostbare i drift.

Det er to redere som tidlig skjønnte at man måtte følge med i utviklingen, og derfor satse på dampskip. Det var svogerne Otto Thoresen (1849-1942) og Hjalmar Røed (1857-1906).

Otto Thoresen kjøpte sitt første dampskip i 1887, D/S "Seaton" og startet spanskelinjen i 1894 med D/S "Glanwern".

Hjalmar Røed begynte skipsrederi på Tjøme i 1891 ved å la bygge dampskipet "Tjømø" på 1452 br. reg. tonn, og som kostet kr. 320.000,-.

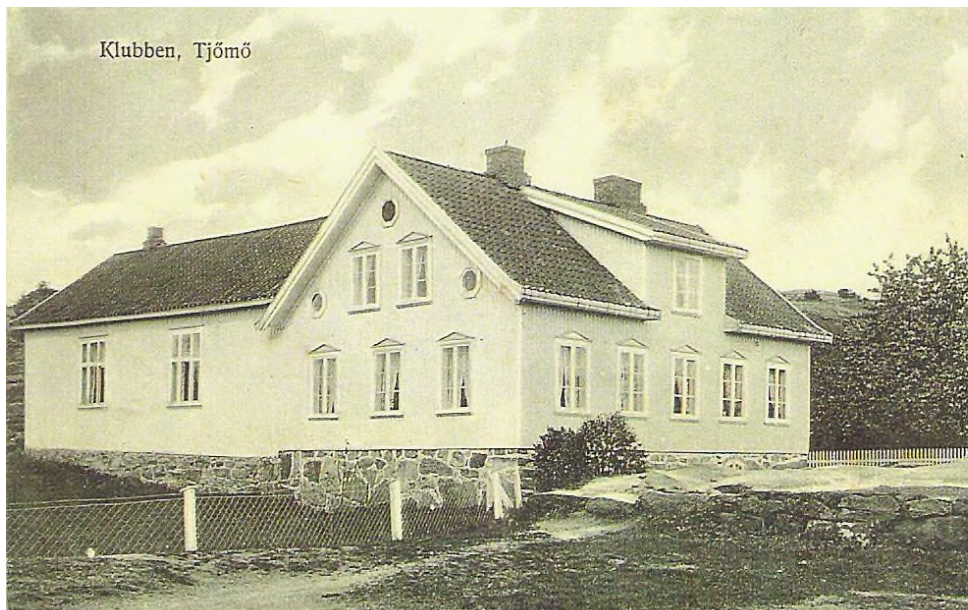
Bilde av D/S "Glanwern". Første dampskip som trafikkerte i "Spanskelinjen", og tilhørte skipsreder Otto Thoresen. Bildet eies av Tjøme Historielag.

Det var i denne perioden Tjømø Skipperforening ble stiftet. Fra før var det stiftet skipperforening i Bergen (1867), Kristiansund N. (i 1875), Tromsø (1879) og Haugesund (1884).

Det var den 37 år gamle skipper og reder

Gjert H. Torgersen som tok initiativ ved å sammenkalle en del skipsførere av Tjømø sogn til et konstituerende møte for Tjøme skipperforening den 22. januar 1885 på tingsstedet Kjære (se bilde).

Det var 33 skipper tilstede.

Bilde av "Klubben" hvor Tjømø Skipperforening holdt sine møter fra stiftelsen i 1885 frem til slutten av 1930 årene.

Det var en av stifterne av Tjømø Skipperforening, Anun S. Gjertsen (1827–1900) som var eier av "Klubben" hvor møtene ble holdt i over 50 år. Bygningen (se bildet) ble bygget i 1855 av Anun Gjertsen og festsalen bygget elleve år senere, i 1866, og ble benyttet som selskapslokaler.

Det ble i 1860 årene dannet en selskapelig forening her, etter mønster av Klub- og Balselskabet "Harmonien" i Tønsberg, som var stiftet i desember 1808.

Det var et klubbelskap for bygdens "kondisjonerte" og som hadde sine regelmessige sammenkomster.

Det var på grunn av denne foreningen at stedet fikk navnet "Klubben". Bygningen var godt egnet etter at festsalen ble bygget

til i 1866, og ble benyttet som bygdens forsamlingslokale helt opp i 1950 årene.

Fra omkring 1890 drev datter av Anun S. Gjertsen, Anne Marie Gjertsen (1865–1909) sommerpensjonat og landhandleri i bygningen.

Omkring 1910 ble det også holdt privatskole her.

Det første styret, (direksjon) i Tjømø Skipperforening.

Direksjonen (styret) var fem skipper som alle hadde sin erfaring som

seilskuteskipper, og vi ta med en nærmere presentasjon av disse herrene:

← **Gjert H. Torgersen** (1848-1920). Var skipper og reder, yngste sønn av skipsreder Hans H. Torgersen på Holme. Gjert Torgersen solgte sitt rederi til Otto Thorsen. Han var i 1908 med å stifte Sandefjord-Tjømø Dampskibsselskab” sammen med Lars Christensen i Sandefjord. Rederiet skulle drive frakt og passasjerfart med s/s ”Varden” og d/s ”Laugen”. Rederiet trafikkerte ruten Sandefjord, Vasser, Havna, Ormelet, Vrengen, Horten, Drøbak og Kristiania.

Han var initiativtager og den første formannen i Tjømø Skipperforening.

← **Poul Anthon Poulsen** (1827-1905). Svoger av Gjert Torgersen. P. A. Poulsen var skipper og reder og eier av barken ”Susanne Neptunius” og briggen ”Alert”, som forliste i 1874. Var Tjømes ordfører 1874-75. Overtok gården Ormelet i 1865.

← **Bernt Severin Iversen** (1850-1935).

Var ishavsskipper og reder. Han kjøpte Nordre Bukkeli i 1877 fra Ludvig Hauff, som hadde bygget husene på nordre Bukkeli i 1853. Var en kjent Ishavsskipper. Han oppdaget fangsfeltet i Danmarksstredet, som førte til at de norske selfangerne startet fangst av den store Grønlandsselen. Hans sluttet Ishavet i 1896 og engasjerte seg i det offentlige liv og var ordfører i 12 år på Tjøme. Han var eier av "Sterkodder" som sank i Seviken på Nøtterøy

← **Even Evensen Moe** F. 1836

Var ansatt hos Rød familien i hele sitt voksne liv. I 1860 årene var han først styrmann på flere skuter som tilhørte Rød familie. Fra 1866 var han fører av bark "Erstatningen", var styrmann med Bernt Ludvig Rød på "Atlanta" som tilhørte brødrene Rød (Johannes Røds sønner). Overtok som skipper på "Atlanta" i 1868 og førte den 7-8 år i fjerne farvann, så i fire år med "Johannes Rød" (oppkalt etter Rød brødrendenes far Johannes Rød på Nedre Haug. Fra 1880 og fremdeles i 1890 bark "Artemis". (Den ble kondemnert og solgt til London i 1894). Fra 1893 ble han bestyrer av Tønsberg Teglværk. Iflg. folketellingen 1900 var han teglverksbestyrer og bosatt på Rosanes.

Gift 1867 med Karoline Barosilie Gulliksen og hadde 2 sønner og 5 døtre

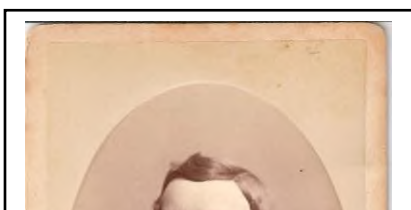
← **Hjalmar Kristian Olsen Røed** (1857-1906)

sønn av Ole Larsen Røed (1823-1904).

Var skipper på fullriggeren "Sir John Lawrence" 1886-88, eiet av hans far.

Begynte skipsrederi på Tjømmø i 1891 ved å la bygge dampskipet Tjømmø på 1452 br.reg.tonn, som kostet kr.320.000,-, som i mange år gikk i amerikansk certerpartier. Solgt til Moss 1913. I 1892 overtok Røed bestyrelsen av D/S "Sandø", som to år tidligere var innkjøpt av faren O.L.R.. Denne båt ble borte med mann og mus utenfor Holland i des.1910. I 1893 flyttet han rederiet til Tønsberg og kjøpte barken "Areola", 946 reg.t.(den ble solgt i 1900). Kontraherte "Trym" for kinesisk kystfart, I 1905 ble L.A. Christensen medinnehaber i rederiet.

*Hjalmar Røed var formand i
Tjømmø Skipperforening 1890-93.*

Den første kasserer i Tjømmø Skipperforening:

← **Hans Mathias Røed** (1839-1906).

Var skipper på bark "Tjømmø" fra 1872 til 1874, og hadde sin første tur med dampert til Amerika. Han

Valg på stiftelsesdagen 22. januar 1885:

Til kasserer valgtes skipsfører Mathias H. Røed med 28 stemmer.

Til direktører (styre) valgtes:

1. P. A. Poulsen, 28 stemmer
2. Gjert H. Torgersen, 27 stemmer (formann)
3. Bernt S. Iversen, 19 stemmer
4. Even E. Moe, 19 stemmer
5. Hjalmar Røed, 13 stemmer

Til suppleanter valgtes:

Otto Haraldsen, 21 stemmer
Ole O. Sanne, 19 stemmer
Lars B. Gjertsen, 12 stemmer
Math. H. Røed, 10 stemmer
Hans L. Bache, 9 stemmer
Den siste efter loddtrekning med Nikolai Thorsen som også hadde 9 stemmer.

Til kommisjonsmedlemmer til å utarbeide lover for foreningen valgtes d'herrer:

1. P. A. Poulsen
2. Hjalmar Røed
3. Gjert H. Torgersen

Forhandlingene i det første møte er innført i foreningens eldste protokoll som følger:
”Aar 1885 den 22. januar, som var en torsdag, sammentraadte en deel Skipsførere af Tjømø Sogn, efter forudgaet indbydelse, at opprette en Skipperforening. Foreningens hensigt vil være:

§ 1	At foranstalte maanedlige møder, hverved Sager af interesse for skibsfarten kunde diskuteres.		skal udbetales til de pensionsberettigede.
§ 2	Av Foreningens Midler at kunne yde et medlem, i trange kaar, en liten aarlig Under-støttelse, ligesaa til medlemmers efterladte Enker og Børn.	§ 6	I Tilfælde af manglende Indbetaling af Kontingenten forelægges Restancelisterne for en Generalforsamling til Afgjørelse, af hva dermed er at gjøre.
§ 3	Foreningens Medlemmer erlægger en aarlig Kontingent af 8 – otte kroner, der senest maa indbetales innen hvert Aars 15. januar.	§ 7	Foreningens Midler søges udlaant i fast eiendom, mod utvilsom Sikkerhed, for derved at erholde noget større Rente end sædvanlig Sparebankrente.
§ 4	Afgaar nogen ved døden inden han i fem Aar har været Medlem og betalt sin Kontingent, bliver den indbetalte Sum at tilbagebetale Vedkommendes Efterladte, hvis Krav herpaa gjøres.	§ 8	De ordinære Møder afholdes 15de i hver Maaned, foruden den faste aarlige Generalforsamling der afholdes på Foreningens Stiftelsesdag 22. januar.
§ 5	Efter fem Aars afgjøres ved en Generalforsamling hvor meget der af Nettoindtægten skal tillægges Grundfondet og hvor meget der	§ 9	Terminernes Udbetaling vil, naar Understøttelserne tager sin Begyndelse, ske hvert Aars 22. Juni og 22. December.”

Neste møte var allerede den 5. februar 1885 var fremmøtet steget til 41 medlemmer. Foruten å komme sammen til hyggelig samvær, var det viktigst oppgaven å bygge opp et fond for benyttelse til understøttelse til trengende medlemmer, enker og barn. Kontingenten ble derfor satt til kr. 8,- i året, og var å regne for være særdeles høy.

På den tiden var lønnen for en skipsfører omkring kr. 800,- i året. Kontingenten for andre foreninger var gjerne på 50 øre i året.

Skipsreder Hjalmar Røed foreslo i møte 21. februar 1885 at man skulle gi anledning til å oppta passive medlemmer som skulle betale kr. 3,- i årlig kontingent.

Året 1890 var første gang det ble utdelt understøttelse, hvorav kr. 40,- til en enke på

Hønsø hvor mannen hadde omkommet under torskefiske ved Grønland i 1888. Ett av medlemmene fikk kr. 28,- i understøttelse, men fratrukket kontingenten for 1890.

Økonomisk støtte til medlemmer, eller deres enker og barn var den mest fremtrede bestemmelse som ble vedtatt da Tjømø Skipperforenings vedtekter ble vedtatt.

Norge var ett av de desidert fattigste landene i Europa på den tiden. Det var ingen form for trygdeordninger, bortsett for den kommunale fattigkommisjon. Livsforsikringsselskapet Norske Liv ble det stiftet i 1844, men det var et fåtall som hadde råde til å tegne en privat livsforsikring. Statens Sjømannsfond som ble opprettet i 1909 brukte rente avkastningen til alderspensjon for norske sjømenn. Ulykkestrygden for sjømenn sikret sjømennene invaliderente og deres etterlatte enke- og barnerente ved yrkes skade.

Først i 1936 kom alderstrygden. Men den var behovs prøvet, og ytelsene ble bare gitt til dem som hadde inntekter eller formue under visse grenser. Denne behovsprøvingen ble opphevet i 1957, og som i 1966 ble avløst av lov om folketrygden.

Derfor var den understøttelse på kr. 40,- som Skipperforening ytet av meget stor betydning, når vi tenker på at en måneds-lønn på kr. 40,- den gang, var ganske vanlig.

Selv om kontingenten for flere år siden var nedsatt fra kr. 8,- til kr. 4,- pr. år, var det for mange på den tiden et stort beløp. På et medlemsmøte 12. desember 1900 søker et medlem som hadde vært bosatt i Amerika de siste tre årene om å slippe å betale kontingenten for disse årene, hvilket enstemmig ble innvilget.

Regnskapene viser at den vesentligste driftsutgift for foreningen var kr. 20,- pr. år i leie av lokale.

Det årlige overskudd ble benyttet til å styrke understøttelsesfondet. Årsregnskapet for året 1900 viser at egenkapitalen var kommet opp i kr. 3.487,31 som var plassert som følger:
Kr. 2.900,00 var utlånt med 1. prioritets i sikkerhet i eiendom
” 583,92 innestående i Tjømø Sparebank, og
” 3,39 i kassebeholdning
kr. 3.487,31 til sammen

Tilslutningen til foreningens møter var gått betydelig tilbake, og i et møte 13. februar 1893 fremsatte Even E. Moe forslag om å oppløse foreningen. Even Moe, født 1836 på Helgerød, var skipper på flere av skutene til skipsreder Johannes Rød på Nedre Haug og hans sønner. Han ble i 1893 bestyrer av Tønsberg Teglverk på Rosanes, en bedrift som var eiet av Rød brødrene.

Debatten rundt spørsmålet om oppløsning av foreningen, resulterte i første omgang at det ikke skulle innkreves noen kontingent for året 1893, samtidig som det dette året kun ble utbetalt kr. 20,- i understøttelse.

På generalforsamlingen året etter, i 1894, ble det vedtatt å sette ned kontingenten fra kr. 8,- til kr. 4,- i året.

Vedtaket om å redusere kontingenten, hadde sammenheng med at det gikk mot slutten for seilskipsrederiene på Tjøme.

De mindre seilskipene som hadde gått i Østersjø- og Nordsjøfart med trelast fra de svenske Østersjøhavner til England, Frankrike og Holland, kunne ikke konkurrere med dampskipene, og måtte etter hvert legge opp.

Tallet på skipsredere på Tjøme gikk derfor hurtig nedover i 1880 og 1890 årene.

Det var kun de færreste, nemlig de mest fremtidsskuende og kapitalsterke, som gikk over til dampskipsfart. Samtidig var det ikke noen form for trygdeordninger, enten det gjaldt arbeidsledighetstrygd, enkepensjon eller alderstrygd.

Denne endringen i skipsfartsnæringen på Tjøme, resulterte i at mange måtte se seg om etter et annet levebrød for å forsørge familien, og det måtte spares der det kunne spares. Derfor kunne en årlig kontingent på kr. 4,- og redusert til det halve, være en unødvendig utgift i disse tidene. Mange valgte å flytte til Oslo for å finne et arbeide der, eller noen familier emigrert til England eller Amerika.

Tilbakegang for foreningen.

Medlemstallet var gått betydelig tilbake, og regnskapet for 1900 viser at det kun var 16 betalende medlemmer, samtidig som deltagelsen på de månedlige møter fortsatt var lav. Grunnen til den fallende interesse for å være medlem i foreningen, var at seilskipsrederiene hadde gått sterkt tilbake i konkurranse med dampskipene.

Det var snart bare på de lange seilasene seilskutene hadde visse muligheter til å konkurrere, som for eksempel på Australia farten.

Et dampskip måtte bunkre betydelige mengder med kull på en så lang seiling, og det opptok verdifull lastekapasitet.

Bilde av barken "Sir John Lawrence", kjøpt av O. L. Røed i 1882.

Den største seilskuterederen på Tjøme i slutten av 1800 tallet var Ole Larsen Røed, som døde 12. februar 1904 på Øvre Rød gård.

Ole Larsen Røed hadde solgt sin siste seilskute som var fullriggeren, senere bark "Sir John Lawrence" på 1090 netto reg. tons og bygget 1859 i Liverpool. Navnet på skuten var en oppkalling etter baron, Sir John Lawrence som i perioden 1864-1869 var visekonge i India.

Den var blitt satt in fart på India og Østen da den var ny, av den forrige eieren, som muligens var den britiske stat.

Ole L. Røed kjøpte "Sir John Lawrence" i 1882 og den ble omrigget til bark og han satte den inn i trelastfrakt fra Kanadas østkyst til England.

Fire av foreningens medlemmer hadde vært skipper på "Sir John Lawrence".

1. Den første var Lars C. Larsen, fra Glenne (1824-1913). Han ble

senere bankkasserer i Tjømmø Sparebank etter Christian Haag.

2. Den andre skipperen var rederens sønn Hjalmar Røed (1857-1906), som fra 1897 ble medeier. Han hadde startet sitt eget rederi i 1891, men flyttet allerede 1893 rederiet til Tønsberg, hvor det raskt utviklet seg det nest største rederiet i Tønsberg etter Wilh. Wilhelmsen.
3. Den tredje skipperen var H. R. Olsen, Lindhøi (1859-1943) som var skipper noen få år. H. R. Olsen ble foreningens formann i 28 år.
4. Hans Mathias Røed (1839-1906). Var først skipper på bark "Tjømmø" fra 1872 til 1874, og hadde sin første tur med emigranter til Amerika. Han var fører av "Sir John Lawrence" fra 1882.

I begynnelsen av 1904 ble skipet solgt til Nils Thorbjørnsen fra Fredrikstad for kr.

12.000,-. Gallionsfiguren ble imidlertid tatt av og befinner seg fremdeles på Øvre Rød gård.

Skuten skulle til Fredrikstad for å hugges eller nedrigges til lekter. Men slik skulle det ikke gå. Den 19. september 1904 forlot "Sir John Lawrence" London i ballast med kurs for Fredrikstad, og ført av B. Torjussen og en besetning på 12 eller 13 mann. Været på overfarten var svært dårlig, da det blåste storm i Nordsjøen. Kursen ble lagt mer vestlig mot Færder fyr, for deretter å gå østover mot der Stuten fyr ligger nå. Der gikk den på en grunne og sank og hele mannskapet på 13 fulgte med i dypet. Mannskapet var delvis fra Tønsberg området og muligens en fra Tjøme. I kirkeboken finner vi at matros Lars Halvorsen (1831-1904) fra Kråkere ble funnet druknet på det tidspunktet. Det ble søkt etter vraket, som ble funnet i midten av mai 1907, og det ble rapportert at hun stod nærmest inntakt på bunnen på ca. 20 favners dyp, med mastene oppe.

Norge blir en selvstendig nasjon i 1905

Året 1905 var et begivenhetsrikt år, også på Tjøme. Stortinget vedtok 7. juni 1905 å avsette Kong Oscar II. I en artikkel i Tjuma nr. 4, skriver Arve Arntzen at ved avstemningen om unionsoppløsningen på Tjøme, var det av Tjømes ca. 3.000 innbyggere, bare 644 stemmeberettigede, da det kun var menn over 25 år som hadde stemmerett.

Kvinner fikk stemmerett først i 1913. Det ble avgitt 376 godkjente stemmer på Tjøme, og samtlige var ja-stemmer.

Bilde av herredsstyret fra 1905, hvor over halvparten av representantene var medlemmer av Tjøme Skipperforening.

Bakerste rekke: Christoffer T. Gulliksen, Peder Arnt Pedersen, Even Moe Olsen, Even Madsen, Anders Hansen Rød, Bernhard Holte, Julius H. Trondseth og Anun Kruge.

Midterste rekke: Olaves Jørgen Olsen, H. L. Bache, Thomas Thorsen, Mathias J. Sundseth, H. R. Olsen og Abraham Larsen.

Første rekke, formannskapet: Gjert H. Torgersen, Arnt J. Bryde, Bernt Sev. Iversen, Oscar Sev. Bjørnskau og Gjert Gjertsen.

Den andre folkeavstemningen i 1905 dreide seg om Norges fremtids statsform. Skulle det fortsatt være monarki eller skulle Norge bli en republikk. Regjeringen ønsket seg prins Carl av

Danmark og hans engelske hustru prinsesse Maud. Avstemningen ble lagt til søndag 12. og mandag 13. november og resultatet på Tjøme ble 391 stemmer for monarki og 7 stemmer for republikk.

Foreningens første formann Gjert H. Torgersen døde 30. mai 1920. av mavekreft bare 72 år gammel. Han var initiativtager til stiftelse av foreningen, og var formann i to perioder. Han var eier av Øvre Kjære fra 1880 og gift 1881 med datter av skipsreder Lars H. Bache, Birgithe Kathrine Bache.

Foreningen får egen fane.

På generalforsamlingen 24. januar 1907 tok formannen opp spørsmålet om å få egen fane. Det ble opplyst at en silkefane med inskripsjon vil koste ca. kr. 120,-. Det tok imidlertid 10 år før fanen ble anskaffet. På generalforsamlingen mandag 22. januar 1917 ble en fane med inskripsjon overrakt foreningen av fru Anna Olsen, Lindhøi som gave. Hun var hustruen til viseformann i direksjonen H. R. Olsen.

Den fane var i bruk i alle år frem til omkring 1952, da man mente at det måtte anskaffes en ny. Det ble holdt basar på "Fredtun" dagene 7., 8. og 9. februar 1952 til inntekt for ny fane for foreningen

Saker på landsplan til drøftelse i foreningen

Foreningen fikk stadig saker fra forskjellige sjøfartsinteresserte til behandling. I 1914 kom på ny spørsmålet om ror kommandoen til sjøs skulle forandres fra styrbord og babord, til høyre og venstre. I Tjøme Skipperforenings møte 22. januar 1914 var man enige om å besvare henvendelsen med at ror kommandoen styrbord og babord var så innarbeidet og således anbefales bør beholdes. Protester mot endring av ror kommandoen førte frem, for ved Kgl. Resolusjon 7. sept. 1934 ble det vedtatt at ror kommandoen skal være styrbord og babord, og det er den fortsatt når Tjøme Sjømannsforening feirer 125 år i 2010. I Skipperforeningens møte 12. desember 1928 ble følgende sak behandlet: "Vi er blitt oppmerksom på at der agiteres for landsmål i sjøkartene. Tjøme Skipperforening henstiller derfor til fellesforeningen at det protesteres i mot dette i likhet

med Arendals Sjømannsforening da det kan få skjebnesvangre følger, da der er flere som ikke forstår landsmål. Kristiansand Sjømannsforening sluttet seg til protesten om at teksten på sjøkartene trykkes på landsmål, hvilket Tjøme Skipperforening slutter seg fullt ut til denne formening.

Spørsmålet kom også opp i møte 13/11-1933 hvor det ble vedtatt å sende en skrivelse til Norges Mållag og protesterte mot bruk av nynorsk ved sjøforklaringer m.v. da de aller fleste ikke forstår dette målet.

På et møte 11. februar 1934 kom også saken litt i kok i forbindelse med at myndighetene i større grad tok i bruk nynorskformen i media og besluttet å besvare en henvendelse med protest mot at radio værvarslingen blir fremført på nynorsk.

Tjøme Skipperforening slipper å betale skatt.

12. desember 1921 henstiller foreningen til Tjøme herredsstyre om å bli fritatt for skatt, da foreningen kun arbeider for

veldedige formål. Ordfører Lars Iversen meddeler ved en skrivelse referert 13. febr. 1922 at ilignede skatt er strøket.

Kjøp av eget hus.

12. desember 1922 var det innkalt til ekstraordinær generalforsamling i anledning et hus som man hadde tenkt å kjøpe. Til å vurdere dette ble det nedsatt en 3 manns komité bestående av H. L. Bache, P. A. Pedersen og H. R. Olsen.

Denne komiteen fraråder å kjøpe det påtenkte hus, hvilket direksjonen enstemmig vedtok.

Møtet 14 desember 1927 ble holdt på Fagerheim pensjonat da frøken Hedvig Gjertsen var blitt syk og ikke kunne ha møtet. Hun døde for øvrig 4 dager senere den 18. desember 1927.

I et møte 16. mars 1928 ble det tatt opp til drøftelse om å kjøpe "Klubben", som etter Hedvig Gjertsens død, var til salg, og om å forelegge spørsmålet for en ekstraordinær generalforsamling, som ble berammet til 12. april 1928.

Generalforsamlingen vedtok enstemmig å avslå tilbudet. "Klubben" ble samme år solgt til Olga Walther fra Tønsberg for kr. 14.000,- og hun fortsatte pensjonatet en tid med øl- og vin bevilling. Tjømmø Skipperforening avtalte med fru Olga Walther om å fortsette å leie "Klubben" fra 12. okt. 1928 mot at husleien ble nedsatt fra kr. 70,- til kr. 55,- pr år.

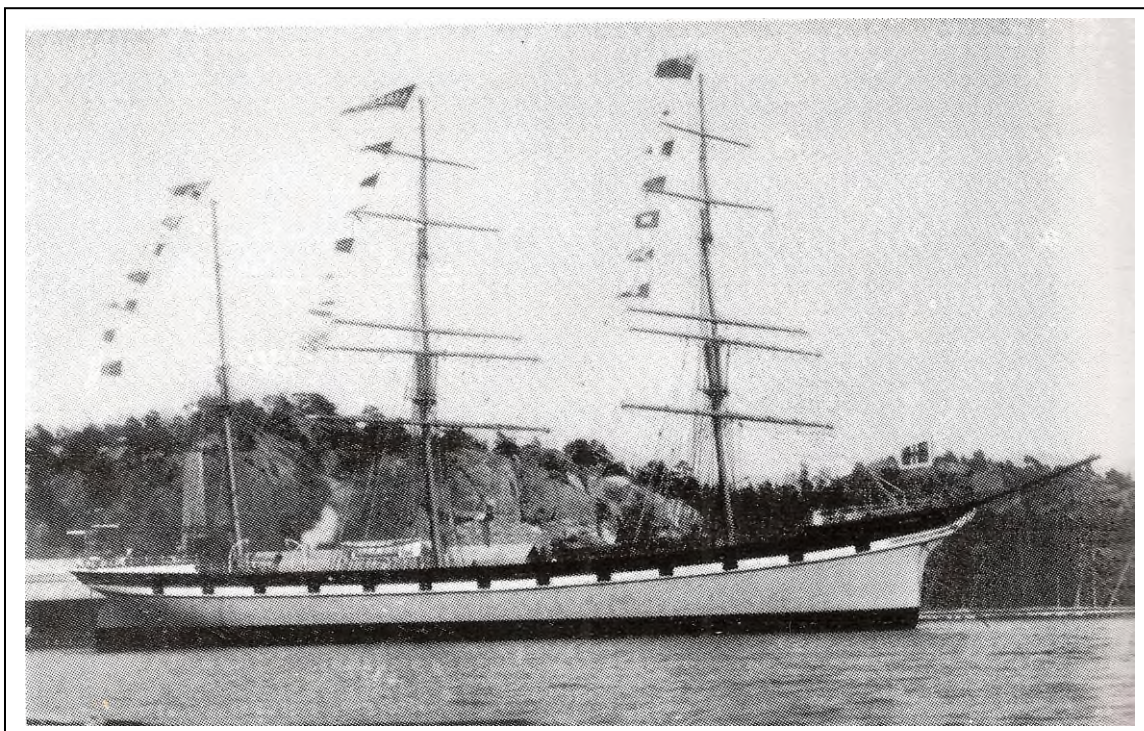
13. februar 1928 vedtok man å melde Tjømmø Skipperforening inn i Sjømannsforeningenes fellesforening, Oslo, dog mot P. A. Pedersens stemme.

På foreningen 45de generalforsamling 22. januar 1930 meddeler kassereren at foreningens fond var kommet opp i kr. 10.000,-. Dette hadde vært målet fra foreningen ble stiftet i 1885.

Servering av alkohol på medlemsmøtene.

Fra 1. januar 1935 ble det forbudt å nyte noe som heter spirituososa på foreningens møter. Man besluttet derfor å henvende seg til Tjømmø Herredsstyre som bestemmer at det skal betales gebyr for hver festlig sammenkomst for nytelse av øl og vin, når

ikke vedkommende hotell eller pensjonat har øl og vinrett. Medlemmene ønsket å ha anledning til å få vin- eller øl til maten, og kanskje et glass konjakk til kaffen. Det ble derfor enighet om å betale kr. 5,- i avgift for hvert møte.

*Bilde av stålbarsskipet "Lindgard" som Fred A. Fredhøi kjøpte i 1935
for å redde den siste norskbygde skværrigger*

Man behandlet 12. okt. 1936 en skrivelse fra Fred. A. Fredhøi om foreningen vil igangsette en bidragliste angående Norges minneskute stålbarsskipet "Lindgard", som antagelig er den siste norskbygde skværrigger her i landet.

Fred. A. Fredhøi som i 1932 hadde stiftet Norsk Seilskuteklubb og var klubbens formann i 18 år, lot skuten innskriveres som Norsk Seilskuteklubbs eiendom. Han laget diverse arrangementer om bord, for på den måten å skaffe en del inntekter.

"Lindgard" ble reparert og rigget opp fullstendig som da den gang gikk ut på sin første reis i 1893. Reparasjonene kom på vel kr. 100.000,-.

I desember 1945 forærte Fredhøi "Lindgard" til Norsk Sjøfartsmuseum, som minneskute for Norge. Bildet over viser hvordan skuten ble seende ut etter restaureringsarbeidet var ferdig.

Han fikk laget en modell av "Lindgard" som nå henger i Hvasser kirke.

Runde år i foreningen ble feiret.

Foreningens 20 års jubileum

Søndag 22. januar 1905 kunne foreningen feire 20 års jubileum, og det ble innbudt til en festlig sammenkomst for medlemmene som har betalt kontingent for 1904 med damer. Vertinnen på Klubben, Anne Marie Gjertsen, tilbød servering av middag til en pris av kr. 2,- pr. person.

Året etter, søndag 11. februar 1906, ble det avholdt en lignende festlig sammenkomst med dans.

Som en kuriositet kan nevnes at forsamlingen besluttet å sende H.m. Kongen

følgende telegram:

”Tjøømø Skipperforening forsamlet til fest, sendes Deres majestet sin ærbødige hilsen. Ogsaa vi er begeistret over at vor Konge er rutinert sjømann. Bestyrelsen”

Dagen etter ankom følgende svartelegram: ”Efter befaling fremsendes herved Hans Majestet Kongens beste takk for den tilsendte hilsen.

S. Pedersen, vakthavende adjutant”.

25 års jubileum.

I anledning foreningens 25 års jubileum ble det vedtatt å avholde en festlig tilstelling tirsdag 25. januar 1910 med

servering av en bedre middag.

Medlemmene hadde anledning til ta med seg nære slektninger og venner.

50 års jubileet.

I det alminnelige møtet 12. november 1934 ble det besluttet å utgi et jubileumsskrift, og det ble oppnevnt en komité bestående av Christen R. Granøe, Haakon Olsen Holme og H. R. Olsen. Fred. A. Fredhøi påtok seg å trykke festskriftet, som allerede 12. januar 1935 forelå for korrekturlesning. Resultatet ble ett smakfullt hefte på 30 sider, forsynt med mange bilder av gamle Tjøømø-skuter og av de mest aktive medlemmene.

I referatet i Tønsbergs Blad 22/1-1935 opplyses det at foreningen har 21 medlemmer, hvorav halvparten var til sjøs.

I anledning 50 års jubileet ble det også vedtatt å sende H.M. Kongen et telegram sålydende:

”Tjøme Skipperforenings til fest sender i anledning sitt 50 aars jubileum sin ærbødige hilsen.”

60 års jubileet.

Den 30. desember 1944 avholdt Tjøme Skipperforening festmiddag i anledning av foreningens 60 års jubileum på Ormelet Pensjonat. Det ble servert skipskost, erter, salt kjøtt og flesk. Ikke verst i en rasjoneringsstid. På bordene var plassert flere gamle vakre skipsmodeller. Ruth Tholvsen hadde skrevet og fremførte en

100 års jubileet.

Tjøme Sjømannsforening kunne i 1985 feire at det var 100 år siden foreningen ble stiftet under navnet Tjøme Skipperforening. Jubileumsmiddagen ble holdt på Havna Hotell fredag 24. mai 1985 med 82 deltagere (inkludert damer). H.M. Kong Olav hadde sendt et personlig telegram hvor han ønsket foreningen og de tilstedeværende til lykke. Ordfører Ola Gjertsen holdt tale og overrakte en gavesjekk på kr. 2.000,-. Thorleif Jansen overrakte en halv-modell av barken

Svar fra kongen: ”Jeg takker deltagerne i Tjøme Skipperforenings fest for tilsendte hilsen, og ønsker til lykke med de 50 år. Haakon R.”

prolog. Andreas Osuldsen var toastmaster og holdt orden på alle talerne, hvor bl.a. lærer Aarholt holdt tale for fedrelandet, og dette var under okkupasjonen.

Lærer Aarholt holdt seg oppdatert om krigens gang, da han lyttet på radio som han hadde oppbevart i bikuben sin i haven ved Kirkely skole.

”Tjøme” i jubileumsgave. Tor B. Høier og Astrup Ingvaldsen hadde fått lavet en liten 100 års beretning på 4 sider og forsynt med ett flott emblem på forsiden tegnet av Tor B. Høier.

Foreningen hadde ved 100 års jubileet 49 medlemmer og to æresmedlemmer (Andreas Osuldsen og Konrad Kristoffersen)

125 års jubileet.

Lørdag 10. april 2010 arrangerer Tjøme Sjømannsforening tur til Hamburg som ett ledd i feiring av foreningens 125 års jubileum. Reisen gikk med Kiel fergen "Color Magic" med jubileumsmiddag om bord.

Fra Kiel gikk turen videre til ett to dagers opphold i Hamburg hvor deltagerne ble tatt med på sightseeing i byen og kanalene og ett besøk i Sjømannskirken

Color Lines nyeste ferge "Color Magic" på ruten Oslo-Kiel hvor Tjøme Sjømannsforening feiret sitt 125 års jubileum 10. april 2010.

Fire bilder fra turen til Kiel i anledning foreningens 125 års jubileum.

Møtelokalene.

Helt fra stiftelsen av forening i 1885 var det på "Klubben" møter og fester ble holdt. Fra 1936 og en tid fremover ble møtene holdt i medlemmenes hjem, første gang 12. nov. 1936 hos kaptein Olaf W. Holck i hans villa "Casa Blanca" på Sundene.

Under krigen og noen år etter ble møtene holdt på Ormelet Pensjonat.

Fra 1949 begynte foreningen av og til å holde sine møter på "Klubben" igjen som nå vår pusset opp og modernisert. Men vi ser av møtereferatene at Ormelet Pensjonat ble det faste møtestedet helt frem til 1984.

Noen få møter ble holdt på Tjøme Hotell, men fra oktober 1985 ble det faste møtestedet Grepan Kystpensjonat.

Siste møte på Grepan kystpensjonat ble holdt 7. november 2002, da innehaveren Anton Corneliussen hadde besluttet å avvikle pensjonatet etter over 80 års drift.

Fra 30. januar 2003 er møtene holdt på Søndre Holme gård, og som fortsatt er det faste tilholdssted.

Tjøme under to verdenskriger

Første verdenskrig 1914 – 1918

Den 3. august 1914 erklærer Tyskland krig mot Frankrike og fra dagen etter var verdenskrigen et faktum. Norge og de andre skandinaviske landene sendte umiddelbart ut erklæringer om at de ville holde seg nøytrale. Norske skip og sjøfolk som trafikkerte alle verdens hav, kom bokstavelig talt i skuddlinjen. Selv om Norge var nøytralt, omkom ca. 2000 norske sjøfolk ved forlis etter angrep av tyske ubåter eller ned minesprengning. Det var mange sjømenn fra Tjøme som var ute til sjøs under første verdenskrig og som opplevde torpedering. Hvor mange fra Tjøme døde på grunn av krigen har vi ikke oversikt over.

I kirkebøkene i perioden 1914 – 1918 finner vi kun en person fra Tjøme som omkom ved krigsforlis, og det var den 30 år gamle skipstømmermannen Julius Johansen født 18. august 1885 på Treidene.

Bilde fra torpedering under 1. verdenskrig.

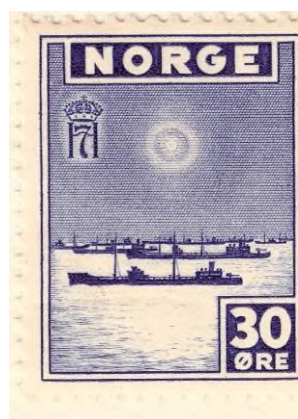
Hans Fredrik Torbjørnsen f. 3. nov. 1877 på Oppegård, Hvasser krigsforliste også under første verdenskrig (18/1-1916)

Krigen 1940 – 1945.

Møtevirksomheten gikk sterkt tilbake under krigen. Første møte etter okkupasjonen av Norge 9. april 1940, ble ikke holdt før 22. januar 1941 som var den årlige generalforsamling. På dette møtet ble det besluttet at bevilge kr. 200,- til Tønsbergs Sjømannsforening som bidrag i anledning reising av en statue av kaptein Even Tollefsen, i anledning hans 100 års minne for hans fødsel (1841-1897). Han var kjent for oppfinnelsen av tankskipet. Billedhugger Carl E. Paulsen i Tønsberg skulle utføre arbeidet.

Vi kan lese fra protokollen at møtet som skulle holdes 17. febr. 1945 ble avlyst på grunn av brenselrasjoneringen.

Myndighetene hadde bestemt at det var forbudt å avholde møter i private hjem, og styret fant å måtte innstille møtevirksomhetene inntil videre.

Frimerket til venstre fra "Londonutgaven" fra 1943 har motiv fra konvoi på 7 og 30 øres frimerkene. Det var mange sjøfolk fra Tjøme som opplevde nervevepåkjenningene fra konvoitrafikken

Dødsfall under krigen 1940-45.

Hans Richard Olsen (H.R. Olsen) foreningens første æresmedlem, døde nyttårsaften, 31. desember 1943. Han var født 29. mars 1859 på "Fagerheim", Ormelet og ble 84 ½ år gammel.

Haakon Torgersen døde 20. september 1944 og ble bare 53 år gammel Han var født 21. april 1891 og ble rammet av poliomyelitt bare 8 år gammel. Han var sønn av foreningens stifter, Gjert H. Torgersen.

Fire av foreningens medlemmer var ute under 2den verdenskrig og omkom.

Adolf Sofus Jacobsen

f. 20.11.1900 på Veierland. Død 6. nov. 1940 mens skipet lå i Swansea.

Karl Jacobsen

f. 13.05.1900 på Tjøme. Død 22. april 1941. Var fører av D/S "Polyana" og omkom da skipet forsvant sporløst på vei fra Oban til Freetown med ammunisjon etter at det planmessig hadde forlatt en konvoi 22/4-1941. Ingen av mannskapet overlevde.

Lars Røed

f. 24.07.1893 på Tjøme. Død 12.12.1941. Omkom da D/S "Hydra II" ble torpedert 12.12.1941 utenfor Mindoro ved Filipinene.

Karsten Bryhn Wilhelmsen

f. 17.08.1893, død 27.08.1941. Var fører av M/S "Segundo", og omkom da skipet ble torpedert 27. aug. 1941 på reise fra Liverpool til Curacao.

Det var i alt 3600 norske sjøfolk som mistet sitt liv under 2den verdenskrig, hvorav 40 fra Tjøme.

Minnestøtten over falne fra Tjøme under krigen 1940-1945.

Første møte etter frigjøringen 8. mai 1945, ble holdt på Glenne Pensjonat 26. mai da Ormelet Pensjonat var tatt i bruk av Hjemmefronten. På dette møtet ble ett av foreningens medlemmer ekskludert på grunn av sitt medlemskap i National Samling under krigen.

På årsmøtet 26. januar 1946 ble det approbert styreforslag fra 8. sept. 1945 om å bidra med kr. 500,- til reising av et minnesmerke over falne fra Tjøme under krigen.

Billedhugger Carl. E. Paulsen skulle utføre minnesmerket over de falne fra Tjømmø. Det blir en stor sten med et hugget relieff, som symboliserer en kvinne (mor, hustru) som ved stranden legger en krans på havbølgene.

Plassen for minnesmerket ble lagt mellom kapellet og kirken på en opphøyet, kuplet haug. Stenen ble hugget i Hvasser-sten av Hvasser stenhuggeren Håkon Fredriksen, og ble avduket torsdag 17. mai 1946.

Dette minnesmerker var et av de første som kom opp her i Vestfold.

Tjømmø Skipperforening var representert ved høytidligheten med sin fane, båret av John Fjeldstad (1901-1983), og som fulgte 17de mai toget fra kirken til idrettsplassen nordvest av Ormelet pensjonat.

I forbindelse med at det var 50 år siden minnestøtten ble reist, utgav Tjømmø kommune et minneskrift mai 1995, med omtale av de 40 sjøfolkene som mistet livet under krigen 1940-45. Denne oversikten gjengis bak i denne beretningen

Hvor mange sjøfolk fra Tjømmø som var ute under siste krig vet vi ikke. Men det var ganske mange, og de kom hjem med sterke opplevelser fra konvoifart og torpedering med forlis som resultat. Sterke opplevelser som satte sine varige ”sår” i skjælen på de som overlevde. Opplevelser som mange ikke orket å snakke om etter krigen og som de bar med seg resten av livet.

De som var hjemme hadde sine påkjenninger og måtte leve i stadig uvisshet om hvordan sønnen, ektemann eller far hadde det. Lever han, eller kommer han snart hjem.

Økonomisk ble det også vanskelig for de hjemme. Han som var ute hadde ikke muligheten for å sende penger hjem. Det var heller ikke alle som mottok ”trekken” fra rederiene.

De norske sjøfolkene fikk det meste av hyren godskrevet ”Nortraships hemmelige fond”, som etter krigen skulle utbetales sjøfolkene, men som i stedet ble beslaglagt av Den norske Stat.

Da freden endelig kom 8. mai 1945 var det praktfullt sommervær og det norske flagg ble heist rundt i havene på Tjømmø. Men enda var det noen som ventet på sine kjære i uvisse om de hadde overlevd krigen. Det hadde sin årsak i at Japan kapitulerte først i september 1945.

En som hadde sittet i Japansk fangenskap frem til 7. oktober 1945 da han ble funnet blant japanernes fanger i Singapore var skipsfører Kristen Gjertsen (1897-1979), fra Nedre Haug Han hadde vært savnet etter at skipet han førte var blitt torpedert av Japanerne, Hans hustru og ti år gamle sønn trodde han var omkommet ved torpederingen.

For mange av de som seilte under krigen var opplevelsene så sterke at de ikke orket å snakke om det etter krigen og som de bar med seg resten av livet.

Tjømmø Skipperforening oppretter legat.

På et møte, 22. januar 1941, kunne kassereren, bankkasserer James Henriksen opplyse at foreningens kapital var steget til kr. 13.078,69. I den forbindelse ble det oppnevnt en komité bestående av herrene

disponent Christen R. Granøe, kaptein Olaf Holck og skipsreder H. R. Olsen som skulle komme med forslag til nye vedtekter for foreningen og egne statutter for et legat.

Vedtekter for Tjømmø Skipperforenings legat ble vedtatt på medlemsmøtet 8. november 1941 og fikk følgende ordlyd:

§ 1.

Tjømmø Skipperforenings legat er grunnlagt av Tjømmø Skipperforening ved kontingent innbetalinger til denne forening. Grunnkapitalen er kr. 10.000,- titusen-kroner.

§ 2.

Legatets formål er å yde understøttelse til trengende medlemmer av Tjømmø Skipperforening som har fylt 60 år, samt deres enker, og barn under 15 år. Ved særlig ulykkestilfelle eller sykdom kan dog medlemmer innen nevnte alder er oppnådd, erholde midlertidig understøttelse. Ved innvilgelse av understøttelse tas særlig hensyn til hvor lenge vedkommende har vært medlem av foreningen.

§ 3.

Kapitalen, som ikke må angripes, skal gjøres fruktbringende ved utlån mot første prioritets panterett i landeiendom eller bygård, eller på annen betryggende måte, som for offentlige stiftelsers midler bestemt.

§ 4.

Til understøttelse kan der utbetales hele den årlige avkastning.

Hvis der ett år ikke utdeles det hele, tillegges dette foreløpig kapitalen og utbetales ved neste eller senere år utdelinger.

§ 5.

Utdelingen av legatporsjoner skjer på Tjømmø Skipperforenings stiftelsesdag den 22. januar.

§ 6.

Legatets bestyrelse skal være den samme som den til enhver tid fungerer som direksjon for Tjømmø Skipperforening.

§ 7.

Innen 22. januar hvert år avlegger bestyrelsen regnskap for legatmidlens anvendelse i det forløpne år. Regnskapet blir å forelegge og godkjennes av generalforsamlingen i Tjømmø Skipperforening.

Følgende tillegg til § 6 ble vedtatt i generalforsamlingen 22. januar 1942: "Hvis Tjømmø Skipperforening skulle bli oppløst, skal legatets styre oppnevnes av Tjømmes sogneprest og lensmann, samt Fattigstyrets formann. Styret skal og bestå av fem skipsførere bosatt innen Tjømmø herred.

På samme møte 21. jan. 1941 ble det fremlagt forslag til endring av følgende paragrafer i lovene/vedtektene for Tjømmø Skipperforening:

§ 4

Av foreningens midler opprettes et legat med grunnkapital kr. 10.000,- titusen – kaldt ”Tjømø Skipperforenings legat”. Den årlige avkastning av legatet kan utdeles, men grunnkapitalen må ikke røres. For legatet utferdiges egne statutter. Den til enhver tid valgte direksjon i Tjømø Skipperforening skal også fungere som bestyrelse for legatet.

Av foreningens øvrige aktiver og inntekter dannes et fond, som disponeres av generalforsamlingen. Avkastningen av legatet og foreningens egne midler kan alene anvendes til fordel for de understøttelsesberettigede i henhold til lovens § 7.

§ 9.

Med hensyn til foreningens fond har bestyrelsens å sørge for å få det plassert på mest betryggende måte og til høyeste rente, helst i fast jordegods.

Opplest og vedtatt med unntagelse av § 6.
Tjømø, den 12. november 1941.

H. R. Olsen - Christen R. Granøe - Olaf W. Holck.

Årsmøtet 27. februar 1997 vedtok en endring av vedtektenes pkt. 27 til:
”Foreningens æresmedlemmer og medlemmer over 80 år betaler ikke kontingent”.

Det var fra tid til annet behov for visse justeringer og forandringer i foreningens lover. De vedtekter som er gjeldende i dag, er inntatt som eget vedlegg bakerst i denne beretningen.

§ 22.

Forslag til denne forenings oppløsning må fremsettes i en ordinær generalforsamling; men kan først besluttes i neste sådanne forsamling.

De på den tid understøttelsesberettigede må allikevel få sine pensjoner utbetalt så lenge de er i dette tilfelle, og midler has dertil.

Hva der måtte bli til overs av foreningens midler, og av Tjømø Skipperforenings legat etter at alle pensjonsberettigede er utbetalt; besørger av generalforsamlingen overført til et legat, hvis renter utdeles til verdige trengende av denne stand, hvorav denne forening er stiftet.

Dette legats styre blir å oppnevne av den generalforsamling som beslutter oppløsningen.

Allerede på et møte 12. desember 1887 hadde foreningen innbudt til foredrag. Det var legen Oscar Emil Tybring (1847-1895), som holdt et foredrag om sykepleie til sjøs. Bakgrunnen for dette foredraget var at mange av skipperforeningens medlemmer var knyttet til selfangsten i Nordishavet. Dr. Tybring var marinelege på korvetten "Alfen", og var høsten 1882 vitne til et dramatisk forlis utenfor Hopen med mange omkomne som fløt i land på øyene og holmene rundt omkring. Dette forlistet gjorde tydeligvis så stort inntrykk på dr. Tybring, og at han senere satte alle sine krefter inn for å få fart i arbeidet med å etablere et redningsvesen. Derfor regnes legen Oscar Emil Tybring som stifter av Norsk Selskap til Skipbrudnes redning den 9. juli 1891.

I møtet kom det opp drøftelse om det var ønskelig å skaffe ishavsfarerne en lege med på turene til Nordishavet, men det ble med den ene drøftelse og ingenting skjedde videre i denne saken.

På medlemsmøtet 13. mai 1944 ble det fremsatt forslag og bestemt at medlemmene etter tur skal fortelle om opplevelser av interesse i deres livsgjerning, og mest mulig fra den første tjenestetid til sjøs.

Første forteller var formannen kaptein **Olaf W. Holck**. Han var født i Ålesund 1881 og reiste til sjøs før århundreskiftet og fortalte om en reise fra St. John til Cape Town i Syd Afrika i 1902.

Neste mann til å fortelle om sine opplevelser var hvalfangstbestyr **Christen R. Granøe**. Han var født 1883 og vokste opp på øyen Granø før han reiste til sjøs før århundreskiftet. Ble i 1907 hvalskytter på Grytviken, bare 24 år gammel.

Før han ble hvalskytter, var han gått i land i Argentina i 1906. Det var denne perioden av sitt liv hvor han fortalte om livet på Argentinas pampas på medlemsmøtet 10. juni 1944.

På medlemsmøtet 14. april 1945 fortalte skipsfører **Torger Jacobsen** om sin første tur til Østen.

Den 11. mai 1946 holt lærer **O. W. Svensen** et foredrag, men protokollen opplyser ikke om hva.

9. november 1946 fortalte kaptein **Reidar Christensen** om sitt besøk i «Little Norway», den norske treningsleieren under krigen 11 mil nord for Toronto i Canada. Så kunne **Kristian Ellefsen** fortelle om sine opplevelser under kriger på møtet 15. febr. 1947.

På møtet 8. mars 1947 fortalte **Christen R. Granøe** om hvalfangst i gamle dager. Han holdt også et foredrag 15. nov. 1947 om styringsregler for småbåter.

Den 12. oktober 1946 ble den tradisjonelle avskjedsfest med damer for de av medlemmene som skulle ut på hvalfangst avholdt. Foreningen hadde tidligere på året kjøpt en vakker skutemodell, som foreningen hadde betalt kr. 500,- for. Skuten ble døpt "Tjøme" og var bygget som fullrigger, av en gammel sjømann fra Tjøme med lang fartstid som skipstømmermann på seilskuter.

Foreningens 65 års jubileum ble feiret med en festlig sammenkomst med damer på "Klubben" i tilknytning til generalforsamlingen lørdag 21. januar 1950. Det ble servert julebord etc. kl. 19,00 (7 glas) servertes Cocktail, kl. 20,00 (8 glas) gikk

man til bords. Senere møter ble holdt på Ormelet pensjonat, som i flere år hadde vært tilholdstedet.

Den første større festlige sammenkomst etter krigen ble holdt 13. oktober 1945 på Ormelet pensjonat, i anledning av at flere av medlemmene i år igjen kunne dra ut på hvalfangst i Sydishavet. Det ble servert avkokt torsk med øl og vin og deilig dessert. Toastmaster var Andreas Osuldsen, som etter middagen kunne innby til kaffe, kaker og likør i salongene, hvor det også ble fortalt mange morsomme opplevelser fra tjenesten om bord. Tiltaket hvor medlemmene holdt foredrag eller fortalte om sine opplevelser som sjømann falt etter hvert ut, men ble gjenopptatt fra 1977, hvor los **Øivind Olsen** på møtet 3. nov. 1977 fortalte om en tur til Syd Spania og på neste møte 1. des. 1977 fortalte **Harvey Olsen** om en reise til Holland. På møtet 5. januar 1978 fortalte **Thorleif Jansen** om da han kom inn i Marinen i Halifax 1940, 23 år gammel. På årsmøtet 2. febr. 1978 fortalte maskinsjef **Konrad Kristoffersen** fra gamle dager. **Reidar Th. Karlsen**, en svoger av Paul Larsen besøkte foreningen 7. sept. 1978 og holdt et festlig foredrag med film fra Syd Georgia som ble belønnet med stor applaus.

Ben Brynildsen (sønn av Aasmund Brynildsen) og Ole Johan Midtun holdt på

møtet 11. august 1987 foredrag om ishavsskuten "Havnøy", som ble bygget i 1890 ved Tromsø Skibsverft.

I 1988 ble det holdt to foredrag. **Thor Nilsen** fortalte og redegjorde for det private initiativ om ettersøkning av savnede personer på sjøen og øyene rundt Nøtterøy og Tjøme.

Det andre foredraget ble holdt av **Asbjørn Sukke** som fortalte om øyene rundt Tjøme og de som bodde der.

På medlemsmøtet 7. september 1989 holdt rektor **Svein Kaasa** ved Tønsberg Maritime Høyskole, ett interessant foredrag om utdanningsmønsteret for dagens skipsoffiserer.

Gøthe Gøthesen besøkte foreningen på medlemsmøtet 25. januar 1990 og viste lysbilder og fortalte om iseksporten fra Norge fra 1820 årene og utover.

På medlemsmøte 24 januar 1991 viste **Torleif Halvorsen** en interessant videofilm om "Bøyelasting på Statfjordfeltet". Bestyreren ved Marinemuseet i Horten, kommandørkaptein **Steinar Sandvold** besøkte foreningen på medlemsmøtet 5. september 1991, og holdt et interessant kåseri om "Napoleonskrigen" som Danmark-Norge var deltager i fra 1807 til 1814.

Hjalmar Andersen, eller "Hjallis", besøkte foreningen på medlemsmøtet 30. januar 1992 på Grepan. Han åpnet sitt kåseri med 39 i rundetid og fortalte om sin

tid som velferdssekretær i handelsflåten i Rotterdam, New York og ikke minst i Tønsberg. Etter 30 år i Tønsberg, hadde han beholdt ”dialækta”. Med arm løs i svingene gikk han elegant og ledig fra en historie til en annen. Det ble et særdeles humørfyllt kåseri.

Formannen, **Hans B. Gundersen**, holdt selv kåseri på medlemsmøtet 1. oktober 1992 om sin tjeneste som offiser i MTB skvadronen under andre verdenskrig, hvor han opererte fra Shetland.

Johan Nilsen kåserte og viste lysbilder fra Den norske Cape Horn Club og fortalte fra avdukkningen av et minnesmerke (Kape Horn Memorial) som ble avduket 5. desember 1992 ved Syd Amerikas sydligste punkt. Johan Nilsen hadde vært sekretær i Den norske Cape Horn Club. **Reidar Th. Karlsen**, en svoger av Paul Larsen, som hadde besøkt foreningen høsten 1978 var på nytt og besøkte foreningen på medlemsmøtet 7. oktober 1993 og fortalte om hvalfangsten ved Syd Georgia.

Foreningen hadde 8. september 1994 besøk av **Per Rasmussen** fra Horten Sjømannsforening (stiftet 3 uker før Tjømø Skipperforening). Rasmussen holdt kåseri om Norsk Selskap til Skipbrudnes Redning (Redningsselskapet) og det tilblivelse og historie fra 1891 og frem til i dag.

Lærer **Leif Norveel** var invitert til møtet 14. sept. 1995 for å fortelle fra 9de klasse på Ungdomsskolens tur til konsentrasjonsleirene i Tyskland og Polen som Sjømannsforeningen hadde støttet økonomisk.

På medlemsmøtet 25. januar 1996 holdt **Knut Magne Hansen** et interessant kåseri med videofremvisning om ett nytt satellitt navigasjons system som han hadde utviklet.

Ragnar Hem holdt et kåseri om sine opplevelser som los og marine super intendant i Libya på medlemsmøtet 4. september 1997.

På møtet måneden etter, den 2. oktober 1997 holdt **Odd Petter Fosshaugen** (sønn av formannen) et interessant foredrag om Luftforsvarets stasjon på Mågerøs historie. Medlemsmøtet 29. januar 1998 på Grepan hadde besøk av **John Kr. Kristensen** som fortalte og viste lysbilder om Hurtigruten, og ”Verdens vakreste sjøreise” fra Bergen til Kirkenes og tilbake.

Kveldens kåsør på medlemsmøte 3. september 1998 var **Rolf K. Kristensen**, som delte sine kunnskaper om båter fra 2. verdenskrig.

Ordfører **Roar Tandberg** besøkte foreningen på medlemsmøtet 25. mars 1999 hvor han holdt et kåseri om Tjømes i alt 31 ordførere fra 1937 og frem til 1987. Dessuten tok han for seg en sekvens om kommunens dårlige økonomi. Videre tok han for seg en del andre kommunale oppgaver som helse og sosial, vann og kloakkforholdene, samt skolen.

Roar Tandberg, besøkte foreningen på nytt 27. april 2000 og holdt i interessant foredrag om den optiske telegraf, også kaldt klapptelegrafen som var i bruk under Napoleons krigen 1807-1814 og hadde hovedstasjon på Torås.

Bernt H. Christensen, gjestet foreningen 7. oktober 1999 og kåserte om hvalfangst stasjonen på Syd Georgia og miljøet der nede, inkludert kirken og kirkegården. På julemøtet 6. desember 2001 var Terje Johansen kveldens kåsør og fortalte om hvordan det var å være nybakt trailersjåfør, med språkproblemer, fergeproblemer og det å kjøre en så stor doning på ukjente veier og steder.

Thorleif Jansen (æresmedlem) var aftens kåsør 31. januar 2002 hvor han fortalte om sine selvopplevde minner fra "den glemte flotilje" som hadde sin base i Dover under krigen, og som hadde som oppgave å utlegge omkring 4-5000 miner i løpet av tre år.

På møtet 5. sept. 2002 kåserte **Johan R. Ringdal** om maleren, forfatteren og sjømannen Bernhard Folkestad som tilbrakte mye tid på sitt landsted på Brøtsø. Kveldens kåsør på julemøte 5. desember 2002 var **Gunnar Fadum** fra Tønsberg, som fortalte og viste lysbilder om Tønsberg havne gjennom tidene. Et kåseri som fenget stor interesse.

På det første møte på Holme gård, den 30. januar 2003 var det **Gøthe Gøthesen** som kåserte og viste bilder over emnet

"Motorbåten 1900-1960". Det ble en hyggelig ferd gjennomglemte tider, ispedd masse nostalgi.

Kveldens kåsør 4. september 2003 var **Bjarne Reidar Aspøy** fra Stavanger som fortalte om arbeide med tau og sine kurser i arbeide med tau. Han kalte seg selv for "taumester".

Karl Jan Skontorp holdt et interessant kåseri på julemøte 4/12-2003 som han kalte "Med fangstbestyrer Søren Berntsen 1905 – 1916", om livet på en hvalstasjon. Formannen Bjørn Johnsen holdt på møtet 6. oktober 2005 et meget interessant foredrag om rederiet Thor Dahls vekst og fall og avsluttet med at det er litt vemodig at rederiet nå kun driver med eiendom. Allerede på neste møte 3. nov. 2005 hadde foreningen besøk av **Sven Gjeruldsen** fra Nøtterøy som kåserte om sjøfolkenes usikre arbeidsforhold på sjøen og ga tilhørerne et tankevekkende foredrag om de nærmest lovløse tilstander som kunne forekomme om bord helt opp til 1860 årene. Etter at Det norske Veritas ble opprettet i 1864, ble rederiemne pålagt et større ansvar.

25. januar 2007 var direktør **Henrik M. Henriksen** på besøk og holdt foredrag om familiebedriften H. Henriksens Mek. Verksted i Tønsberg, som ble grunnlagt i 1856 og således kunne feire 150 års sammenhengende virksomhet forrige år.

Statslos **Egil Jahre** fortalte på møtet 29. mars 2007 om Tjøme briggen "Brevig" omtumlede reise fra Moss til Dieppe i Frankrike (nord for Le Havre) som varte fra sept. 1836 til mars 1837. Briggen "Brevig" var eiet av Kristian Larsen, Nordre Svelvik (1791-1869).

Senere samme år, den 6. september holdt statslos **Kurt Evje** et interessant foredrag om bruken av den nye moderne kartmaskinen hvor tidligere svakheter var rettet opp, og han demonstrerte hvordan systemet virket ved hjelp av medbrakt PC og video. Dog hadde han en del negative

bemerkinger til sjøkart verket, som ikke holdt sjøkartene skikkelig oppdatert, samt til kystverket som ikke var helt å stole på når det gjaldt fyr lyktene, og nevnte som eksempel Mågerø odden.

Turer, utflukter og ekskursjoner :

På møte den 13. april 1944 ble det bestemt å arrangere en utflukt med ektefeller og barn til øyen Granø søndag 9. juli 1944. Det var fremmøte i Langviken kl. 12,00 og deltagerne ble fraktet over i motorbåter. Været var nydelig og varmt, slik at de fleste fikk seg en dukkert og man koste seg med

medbrakt niste. Nestformannen Christen Granø sørget for at hele selskapet ble filmet. (Filmen, 8 mm, er fortsatt i behold). Det deltok omkring 70 personer på turen.

Bildet viser frakteskuten "Niord" utenfor butikken i Langviken.

Neste sommer, fredssommeren, ble det også arrangert øytur. Dagen ble bestemt til søndag 29. juli 1945 med avreise fra

Langviken kl. 11,30. Jakteskipper John Fjeldstad som året før var blitt opptatt som medlem stillet gratis sin frakteskøyte

”Niord” til disposisjon for en tur til Færder Fyr. Forfatteren av denne beretningen var også med og husker turen som en stor opplevelse. Turen gikk inn Vestfjorden til dampskipsbryggen i Vrengen for å ta om bord flere deltagere, bl.a. formannen kaptein Olaf W. Holck og fruene Jacoba.

Turen videre gjennom Vrengensundet og syddover langs Tjømes østside, med ankomst Færder ca. kl. 14,00. De som ønsket det tok trappene opp til toppen av fyret og fikk et fantastisk skue i alle himmelretninger.

Disse sommerutfluktene var blitt populære og ble gjentatt også sommeren 1946, hvor turen gikk til Lindholmen søndag 7. juli med ca. 50 deltagere. Eieren Ole Iversen tok imot. Ole Iversen var født på Hudø i 1885 og hadde vært hvalfangstbestyrer. Han hadde satt opp en restaurant bygning på Lindholmen, som han drev noen få år etter krigen. Det ble ingen forretning for ham og ble lagt ned, og bygningen senere revet. Han solgte øyen til Tjøme kommune for kr. 50.000,-. Han fikk i 1950 konsesjon på rutetransport mellom Natholmen i Sandar og Langviken.

Denne båttruten hadde ikke nødvendig trafikkgrunnlag og ble nedlagt etter få år.

Det ble **Lindholmtur** med familier også 1947, nærmere bestemt 20. juli. Det var den

varmeste og tørreste sommer på mange år. Lindholmen var målet for sommerturen også 16. juli 1950.

Sommerutfluktene hadde inntil nå vært øyetur med familiene.

Våren 1984 valgte man tur til Porsgrunds Porselænsfabrik. Våren 1986 gikk turen med damer til Marinemuseet i Horten.

Det ble plass til enda en tur dette året og det var en dagstur til Telemarkskanalen den 6. august 1986 med 38 deltagere som gikk om bord i ”Victoria” ved Løveid sluseanlegg, hvor salongen akterut var reservert Tjøme Sjømannsforening, og hvor det ble servert rundstykker og kaffe. Etter en vellykket og fin tur i nydelig vær, var deltagerne vel hjemme på Tjøme omkring kl. 20,00.

Tur til Marinemuseet i Horten ble arrangert i august 1987 og ble en vellykket tur. Året etter, 20. mai 1988 gikk turen til Oslo med damer, for å avlegge Hjemmefrontmuseet et besøk. Det var 39 deltagere med på turen. Turen ble avsluttet med middag på Oslo kokk- og stuertskole, som Thorleif Nilsen hadde sørget for. Han hadde tidligere vært bestyrer av skolen.

Teknisk Museum i Oslo var målet for turen 20. september 1988, hvor avdelingen for telekommunikasjon som viste fortid, nutid og fremtiden var spesielt interessant.

Denne gangen ble turen avsluttet med middag på Oslo kokk- og stuertskole.

Busstur til Stavern lørdag 20. mai 2000, med besøk på Fredriksværn Verft. De 29 deltagerne fikk omvisning av sjefen, oberst Jensen, som kunne fortelle at verftet ble anlagt etter kongelig resolusjon av 29. januar 1750 av Frederik V, og var marinens hovedverft frem til 1864 da hovedstasjonen ble flyttet til Horten.. Verftet ble nedlagt i 1896 som en følge av

Stortingets beslutning om å gjøre verftet om til øvingsplass for Krigsskolen. Verftet har senere huset Luftvernregimentet (senere Luftforsvarets skolesenter). Den siste militæravdelingen flyttet fra Fredriksværn i 2002. Etter omvisningen gikk turen til Stavern kirke, som var bygget som garnisons kirke og innviet i 1756, og fra 1799 som sognekirke for Fredriksværn (Stavern).

Vi går frem til 1997 da det ble arrangert tur til Marinemuseet i Horten den 27. mai for medlemmer, ektefeller og gjester. Det ble en fin tur i deilig vær for de 20 påmeldte deltagerne. Den samme turen ble gjentatt 2 år senere, 11. mai 1999.

Medlemsturen i 2006 var et besøk til rederiet Wilh. Wilhelmsens hovedkontor i Oslo. De 20 deltagerne ble mottatt av kommunikasjonssjefen i rederiet, Hans Christian Bangsmoen som fortalte om rederiets 140 års historie, med overgangen fra seil til damp i 1887 med "Talabot" som det første dampskip i rederiets eie. Denne overgangen fra seil til damp var så vellykket for rederiet Wilh. Wilhelmsen at det ble bestemt at alle fremtidige skip skulle ha navn som begynte på bokstaven **T** som i Talabot.

Konsernet Wilhelmsen hadde i 2006 hele 18.000 ansatte, hvorav 8.500 sjøfolk, men av disse var kun 600 norske.

To år senere blir medlemsturen for første gang lagt utenfor Norge. Etter grundig planlegging og forberedelse av formannen Terje Johansen ble det arrangert en utenlandstur med Bremen som reisemål. Avreise fra Tjøme onsdag 5. mars 2008 med buss, via Göteborg og ferge til Kiel og med passe tett program i fire dager. Den femte dagen, søndag 9. mars var deltagerne ankommet Göteborg med Kiel fergen kl 09,00 om morgenen og ferge fra Strømstad med ankomst Sandefjord kl. 15,30. På turen var 29 deltagere hvorav 3 fra Tjøme Historielag og 5 gjester.

Gaver

Kirkebygdens sjømannsmisjon kunne i 1977 feire 100 års jubileum og årsmøtet i

Tjøme Sjømannsforening vedtok på medlemsmøte på Ormelet Pensjonat 14. april 1977 å gi kr. 500,- i jubileumsgave.

Tjøme skolemusikk ble 27/2-2003 innvilget kr. 2.500,- til innkjøp av

instrumenter.

Tjøme skolemusikk ble også 20. april 2009 innvilget kr. 5.000,- til drift av korpset.

Som bidrag ,- til statuen av "Sjømannshustruen" bevilget årsmøtet 2004 kr. 5.000,- enstemmig.

Fellesmøter med andre foreninger.

Torsdag 5. oktober 1961 ble det holdt et fellesmøte med Tønsbergs Sjømannsforening på Ormelet Pensjonat. Tilstede 36 fra Tønsberg og 12 fra Tjøme, i alt 48 medlemmer. Bestyrer av Tjøme Radio, **Einar A. Grastvedt** (1898-1975) om utdanning for radiotelegrafister, og hvor han tok opp spørsmålet om arbeidstrening for de uteksaminerte elever tjeneste ved kystradiostasjoner. Det ble servert deilig "Tjøme-torsk" fra et veldekket bord. Høsten året etter var Tønsbergs Sjømannsforening igjen på besøk. Den årlige torskemiddagen med besøk fra Tønsbergs Sjømannsforening var nå blitt en tradisjon, noe formannen i Tønsbergs Sjømannsforening kunne kommentere på middagen den 8. november 1991.

Formannen Hans B. Gundersen kunne fortelle at det var 30 år siden første fellesmøte med servering av "Tjøme-torsk".

På den annen side hadde Tjøme Sjømannsforening deltatt på en rekke spiseaftener som gjester hos Tønsbergs Sjømannsforening.

Den tradisjonelle torskeaften ble avholdt på Grepan 7. november 1997. Tønsberg Sjømannsforening som hadde deltatt i 35 år, men ønsket i år ikke å delta. Derfor ble Nøtterø Sjømannsforening for første gang invitert og stilte med 29 deltagere hvorav de fleste var damer. Fra Tjøme deltok 27 fremmøtte.

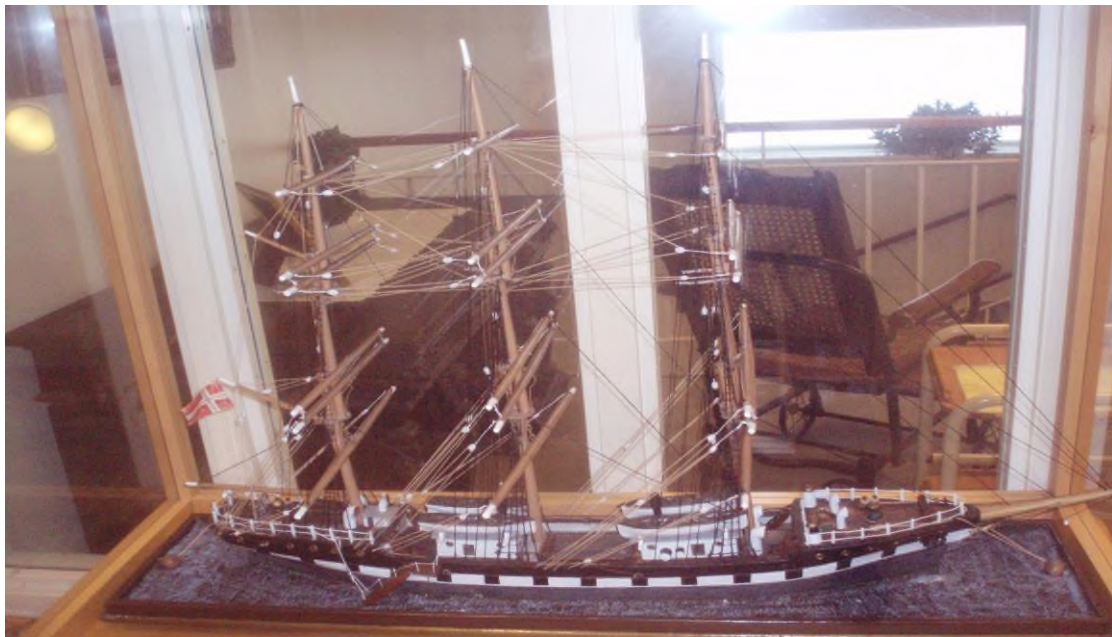
Sjømannsforeningens Landsforbunds landsmøte

Landsforbundet hadde lagt sitt lagt sitt årsmøte til Tjøme i mai 1960. Fred. A. Fredhøi påtok seg oppgaven som toastmaster ved festmiddagen 27. mai 1960. Han sørget også for å lage et "minnediplom" til utdeling på dette møtet.

På årsmøtet 6. februar 1975 besluttet foreningen å melde seg ut av Sjømannsforeningens Landsforbund på grunn av at Tjøme Sjømannsforening ikke lengre mottok noen saker til drøftelse.

Foreningen fortok i 1946 innkjøp av en skipsmodell, bygget av Magnus Mathisen (1866-1965), Østjordnet. Han hadde seilt som skipstømmermann på seilskuter. Skipsmodellen, som er fullrigger, ble gitt navnet "Tjømmø". (Se bilde)
I forbindelse med byggingen av det nye syke- og pleiehjem, som ble tatt i bruk i

desember 1974, besluttet man på et medlemsmøte 3. april 1975 å forære skutemodellen til sykehjemmet, og samtidig bekoste en glassmonter og en plate hvor det går frem at det er en gave fra Tjømmø Sjømannsforening.

*Seilskute bygget av tidl. skipstømmermann Magnus Mathisen, Østjordnet
Gitt som gave til Tjømmø Alders- og Sykehjem fra Tjømmø Sjømannsforening i 1975.*

På medlemsmøte på Ormelet Pensjonat torsdag 8. sept. 1966 ble foreningen, fra A. Hansen, overrakt en modell av emigrantskipet, sluppen "Restaurationen", Norges første emigrant fartøy,

som gikk fra Stavanger 15. juli 1825 med 52 passasjerer om bord, og ankom New York 6 måneder senere med 53 emigranter, da det var blitt født et barn på veien over Atlanterhavet.

På medlemsmøte 14. juni 1947 ble foreningens navn enstemmig besluttet endret fra Tjømmø Skipperforening til **Tjømmø Sjømannsforening** med virkning fra 22. januar 1948. Selv om kommunens navn allerede fra 11. februar 1918 skulle skrives **Tjøme**. På generalforsamlingen 24. januar 1948 ble de foretatt en avstemming når det gjeldt forandring av foreningens navn. Av de elleve tilstedeværende aktive medlemmer, stemt 4 medlemmer for å beholde navnet Tjømmø Skipperforening og

6 medlemmer stemte for å endre navnet til Tjømmø Sjømannsforening. Selv om foreningens navn nå var endret til Tjømmø Sjømannsforening, ser vi av protokollene at man fortsatt benyttet navnet Tjømmø Skipperforening helt frem til 1952, da man besluttet å utarbeide nye lover for foreningen, samtidig som man gikk bort fra å benytte Tjømmø, men at foreningens navn skal være **Tjøme Sjømannsforening**, vedtatt i generalforsamlingen den 26. januar 1952

Gaver til foreningen.

På årsmøtet 22. februar 1990 mottok foreningen et maleri av en gammel Tjømmø skute gitt av Bjarne Marthinsen og hans sønn. (Senere taksert til kr. 4.000 – kr. 5.000,-)
Samtidig overrakte Erik Graue en portrett samling av medlemmer av Tjømmø Skipperforening.
Med grunnlag av de mottatte bildene fra Graue, kunne formannen Trond Erlingsen opplyse at han har begynt å samle materiell til et billedgalleri av tidligere Tjømmø Skipperforening og Tjøme

Sjømannsforenings formenn til et billedgalleri og eventuelt nestformenn og æresmedlemmer.

På medlemsmøtet 6. september 1990 kunne tidl. skipsfører Thorbjørn Nordeng overrekke en meget sjelden oktant som har sin egen historie, som gave til foreningen. Oberst Martin Gran kunne på årsmøtet 28. februar 1991 overrekke foreningen ett kompass som gave; dette for at Tjøme Sjømannsforening har noe å holde kursen etter som giveren sa.

Eget hus.

Allerede i 1928, da Klubben var frembudt for salg, har spørsmålet om kjøp av eget hus vært drøftet.
Spørsmålet om eget hus ble drøftet fra tid til annet.

I 1993 tilbyr Tjøme kommune på vegne av Opplysningsvesenets fond Tjøme Prestegård solgt. Tilbudet var fremsatt til tre foreninger på Tjøme, nemlig: Tjøme Sjømannsforening, Tjøme Lions Club og Kunstforeningen Verdens Ende.

Dette tilbudet på kjøp av Tjøme prestegård ble drøftet første gang på styremøtet 19. august 1993 og så på medlemsmøtet 2. september 1993, hvor saken ble vedtatt

utsatt til neste møte, hvor en komité på forhånd skulle utarbeide en konsekvensanalyse.

På dette medlemsmøte, den 7. oktober 1993 ble det etter en grundig debatt for og imot

tatt opp til avstemming, hvor 8 medlemmer stemte for kjøp, 21 stemte imot og 3 stemmer var nøytrale.

Derfor ble det ikke noe eget hus denne gangen heller.

Samarbeide med Tjøme Historielag.

På medlemsmøte 1. november 2007 ble det referert et brev fra Tjøme Historielag om et samarbeide om et maritimt museum i tilknytning til Historielags hus på Øvre Haug. Det gamle museet syd for Tjøme kirke, hadde tidligere vært tilholdsted for den gamle kirkekunsten og oldsaker fra den gamle kirken som ble revet i 1865; og bygningen var i meget dårlig forfatning, men Tjøme kommune som eier ønsket ikke å bekoste vedlikehold og overlot derfor bygningen til Tjøme Historielag, som ønsket å gjenreise bygningen på Øvre Haug.

På medlemsmøte på Holme gård 4/9-2008 forarbeide i saken. Styret ga medlemmene 3 alternativer å tenke over frem til neste møte:

1.

Tjøme Sjømannsforening går med i kystmuseet og tar medansvar for at det blir valgt et styre hvor Tjøme Sjømannsforening er representert.

2.

Tjøme Sjømannsforening bevilger en sum penger for å få museet opp å gå, og intet mer.

3.

Vi ønsker hell og lykke, uten penger fra Tjøme sjømannsforening.

Saken ble drøftet videre på neste medlemsmøte 2. oktober 2008, hvor formannen redegjorde hvorfor styret var innstilt på alternativ nr. 1. Det ble reist spørsmål om hvorfor ikke et samarbeide med Hvasser og Brøtsø Historieforening var aktuelt. Formannen kunne opplyse at han hadde hatt muntlig kontakt med ett av foreningens styrmedlemmer, men ikke mottatt noen tilbakemelding og anså derfor dette samarbeide for uinteressant. Det ble foreslått å sende et brev til Hvasser og Brøtsø Historieforening.

**Bilde av styret i Tjøme sjømannsforening
ved feiringen av 100 års jubileet i 1985.**

Styret i jubileumsåret, sittende fra venstre Erling Fredriksen, kasserer, Tor Høier, formann, og Astrup Ingvaldsen, styremedlem. Bak fra venstre Paul Sverre Larsen, varamann, Hans B. Gundersen, styremedlem, Thorleif Nilsen, nestformann, og Per Østgård, varamann.

Medlemsstatistikk hentet fra referater i generalforsamlinger

Antall medlemmer:

Den 5/2-1885	41 medlemmer	Den 1/1-1990:	64 medlemmer,
Den 1/1-1899	8 medlemmer	og 1 æresmedlem	
Den 1/1-1900	16 medlemmer	Den 1/1-1992:	78 medlemmer,
Den 1/1-1935	43 medlemmer.	og 1 æresmedlem	
Den 1/1-1945	27 medlemmer	Den 1/1-1997:	77 medlemmer,
Den 1/1-1952	30 medlemmer	og 1 æresmedlem	
Den 1/1-1954	30 medlemmer	Den 1/1-2010:	71 medlemmer,
Den 1/1- 1985:	49 medlemmer,	og 0 æresmedlem	
og 2 æresmedlemer			

Billedgalleri av Tjømø Skipperforenings og Tjøme Sjømannsforenings æresmedlemmer.

H. R. Olsen (1859-1943)
Æresmedlem fra 1943

James Henriksen (1875-1959)
Æresmedlem fra 1946

Fred. A. Fredhøi (1890-1979)
Æresmedlem fra 1965

Andreas Osuldsen
(1903-1986)
Æresmedlem fra 1980

Konrad Kristoffersen
(1899-1985)
Æresmedlem fra 1983

Øivind Olsen (1907-1995)
Tilh. Hvasser og Brøtsø Historie-
forening. Æresmedlem fra 1989

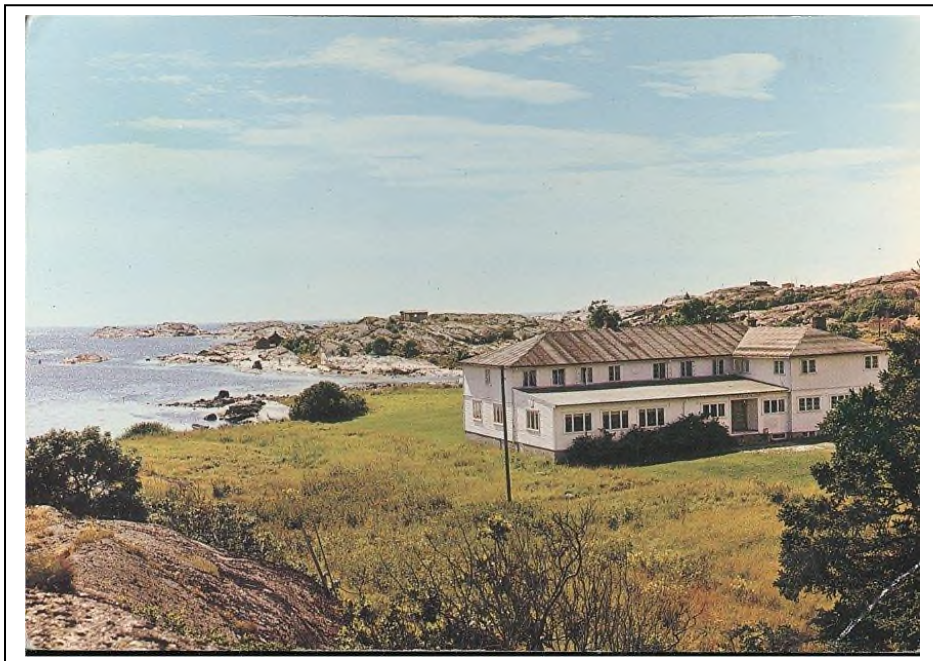
Erling Fredriksen (1919-2000)
Æresmedlem fra 1994

Thorleif Jansen (1917-2005)
Æresmedlem fra 2000.

Bilde av "Fagerheim", Ormelet pensjonat hvor møtene ble holdt i flere år.

Grepan kystpensjonat, møtested for Tjøme Sjømannsforening 1985-2003.

**Billedgalleri av Tjømø Skipperforenings og Tjøme Sjømannsforenings
formenn.**

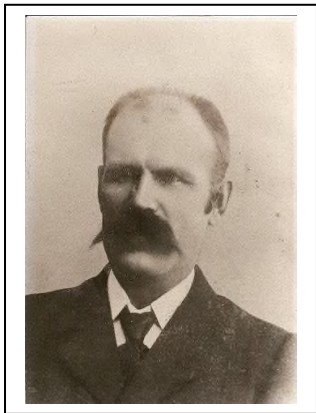
Gjert H. Torgersen
1885-1889 og 1905-1918

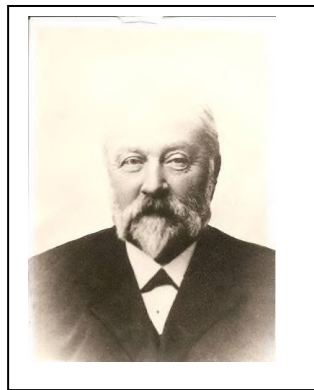
Hjalmar Røed
1890-1893

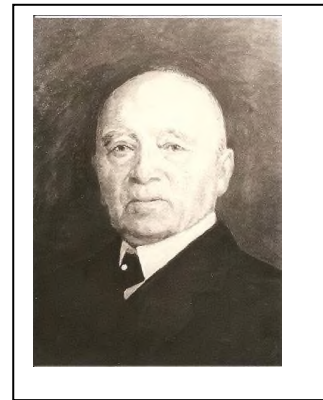
P. A. Poulsen
1894-1896

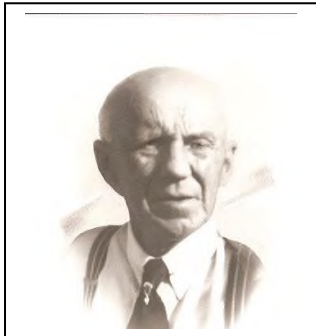
Karl Sev. Jacobsen
1896-1897

Abraham Larsen
1898-1899

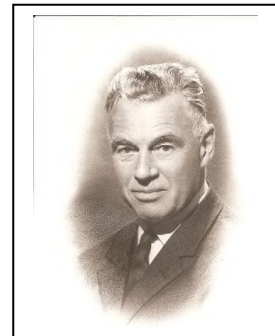
H. R. Olsen
1899-1904 og 1919-1942

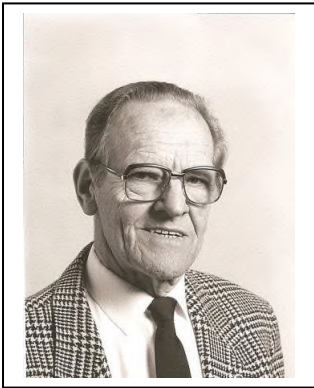
Olaf W. Holck
1943-1951

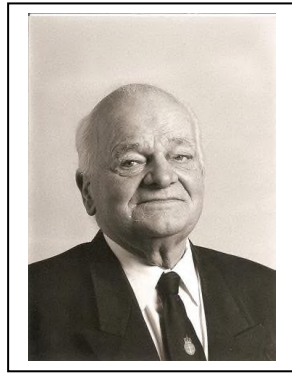
Christen R. Granøe
1952-1957

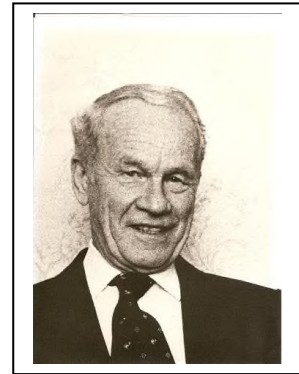
Andreas Osuldsen
1957-1980

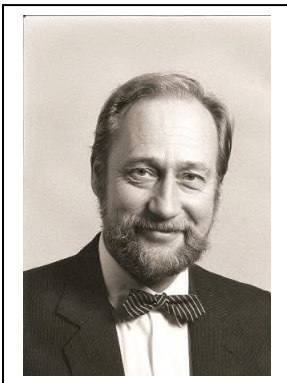
Thorleif Jahnsen
1981-1982

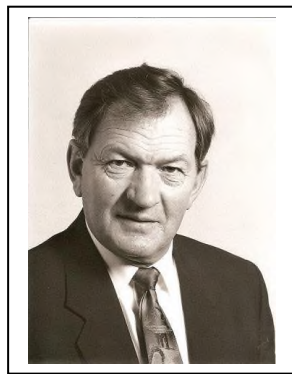
Jacob Børresen
1982-1983

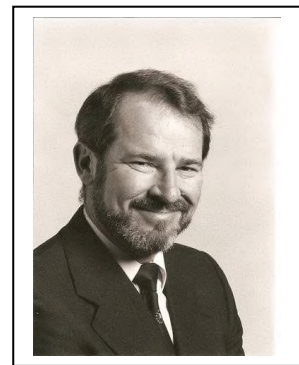
Astrup Ingvaldsen
1983-1984

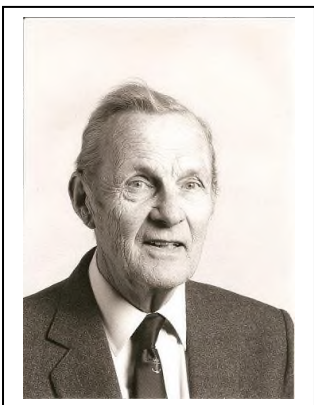
Tor B. Høier
1985-1987 og 1993-1995

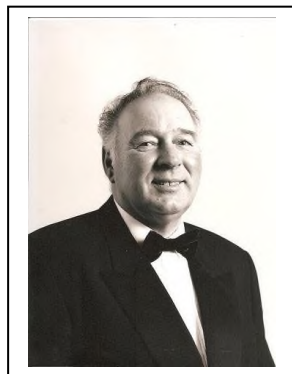
Reidar Magnussen
1988-1989

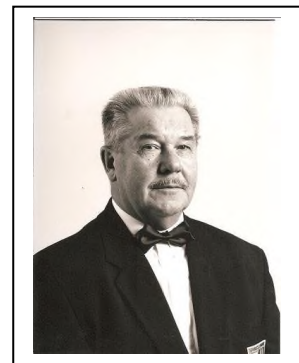
Trond Erlingsen
1989-1990

Hans B. Gundersen
1991-1993

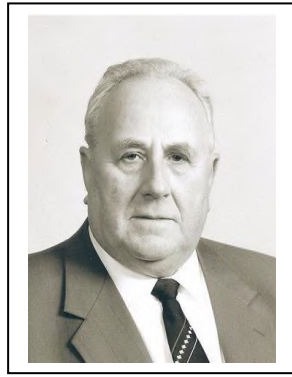
Tore A. Thorsen
1995-1997

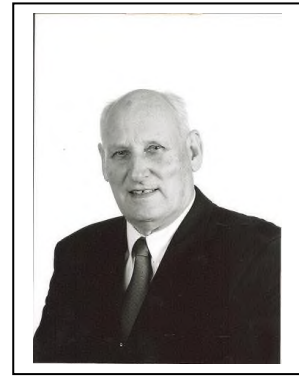
John O. Fosshaugen
1997-1999

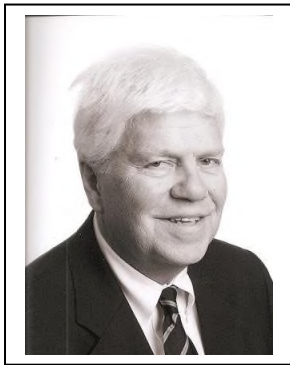
Jan Arild Johnsen
1999-2001

Egil Jahre
2001-2003

Thor-Finn Farnø
2003-2005

Bjørn Johnsen
2005-2007

Terje Johansen
2007-og fortsatt

Oversikt over medlemmer ved foreningens 125 års jubileum.

Andersen	Bjørn	Kristiansen	Rolf Konrad
Andersen	Frank	Kristiansen	Jan W.
Andreassen	Finn	Kristiansen	Øyvind
Asbjørnsen	Per Chr.	Larsen	Sverre
Aslaksen	Rolf Chr.	Lorentzen	Anders B.
Bakken	Harry	Lund	Nils
Bakken	Ole Johnny	Lund	Svein
Bergaust	Lars	Madsen	Bjørn
Bjørntvedt	Finn	Randen	Alf Clarence
Bøe	Arne	Rasmussen	Espen
Einang	Ole	Rosenberg	Åge
Einarsen	Rolf	Rørvik	Ole J.
Engebretsen	Jon	Røssnes	Helge
Erlingsen	Trond	Sahlsten	Ragnar
Falk	Odd A	Sandaker	Morten
Farnø	Thor-Finn	Skarstein	John O.
Fjeld	Einar	Skontorp	Helge
Fosshaugen	John O.	Spiel	John O.
Hansen	Arne A.	Stag	Ole
Hansen	Karl-Fredrik	Støen	Oswald H. M
Hansen	Knut Magne	Sunnaas	Tom
Hem	Ragnar	Sveløkken	Arild
Hemden	Nils Arne	Sætervik	Geir Arne
Humberseth	Jan	Sørлие	Petter
Hummertangen	Kåre I. K.	Thorbjørnsen	Fredrik
Hustad	Karl	Thorsen	Tore A.
Høier	Thor B.	Torgersen	Oscar
Isaksen	Rolf	Undem	Jarl
Jahre	Egil	Wilhelmsen	Johnny
Johansen	Terje	Aavik	Finn Magnar
Johnsen	Bjørn		
Johnsen	Jan-Arild		
Knobel	Jan		

**VEDTEKTER
FOR
TJØME SJØMANNSSFORENING
og
STATUTTER FOR HUSFONDET**

Erstatter Tjøme Sjømannsforenings lover av 6. mars 1952.

Innledning.

1. Foreningens navn er Tjøme Sjømannsforening. Den ble stiftet som Tjømmø Skipperforening den 22. januar 1885 og fikk sitt nåværende navn den 6. mars 1952.

Formål.

2. Tjøme Sjømannsforening er en uavhengig og upolitisk sammenslutning, hvis medlemmer har som formål å fremme det samhold, kameratskap og de interesser som er felles for dem som har, eller har hatt, sjøen som yrkesmessig bakgrunn.

Medlemskap.

3. Forslag om nytt medlem fremmes til styret som vurderer om medlemskap kan være aktuelt. I vurderingen må det legges vekt på at det eventuelle nye medlem har de personlige egenskaper som kan bidra til å fremme foreningens formål.
4. Styret kan, når det av praktiske årsaker måtte være nødvendig, fastsette et tak på medlemstallet.
5. Forslag om utnevnelse av æresmedlem fremmes av styret til årsmøtet. Vedtak må være med 2/3 flertall.
6. Utmeldelse av Foreningen må være skriftlig til styret.
7. Hvis et medlems fortsatte medlemskap anses som uønsket må dette vedtas av et enstemmig styre.

Foreningens styre.

8. De sist avgåtte medlemmer av styret fungerer som valgkomité.
9. Styret velges på årsmøtet og består av: formann, viseformann, kasserer og to styremedlemmer. Formannen fordeler funksjonene som sekretær og materialforvalter mellom styrets medlemmer.
10. Styrets medlemmer velges for to år og kan gjenvelges for to år. For å sikre den nødvendige kontinuitet bør ikke flere enn tre nye medlemmer av styret velges samtidig.
11. Etter utløpt funksjonstid kan et avgått medlem av styret ikke gjenvelges før etter to år.
12. De sist avgåtte medlemmer av styret fungerer som varamenn til styret.

Styremøter.

13. Styremøter avholdes minst en gang hver måned i tiden f.o.m. august t.o.m. april måned. Utenom denne periode etter behov.
14. Styret er beslutningsdyktig når minst tre av medlemmene er til stede.
15. Det føres en styreprotokoll som refereres på det etterfølgende møtet.

Foreningsmøter.

16. Foreningsmøter avholdes en gang hver måned i tiden f.o.m. september t.o.m. mai måned. I sommermånedene vil det være formålstjenlig å gjennomføre turer og/eller ekskursjoner.
 17. Formannen, eller i dennes fravær ett av styremedlemmene, leder møtene.
 18. Det føres en møteprotokoll som refereres på det etterfølgende møtet.
 19. Det legges vekt på at det ved møtene gis en orientering eller et debattinnlegg som har sammenheng med Foreningens formål.
 20. Det er vesentlig at møtene, den etterfølgende bespisning og det selskapelige samvær avholdes i kameratslige, men dog verdige former.
 21. Årsmøtet avholdes i februar. Skulle omstendighetene gjøre det nødvendig, kan det innkalles til ekstraordinært årsmøte, eventuelt i sammenheng med et foreningsmøte.
 22. Innkalling til årsmøtet er skriftlig og må være utsendt minst 14 dager før møtet. Innkallingen skal bilegges saksliste med styrets informasjoner og forslag. Følgende saker skal behandles:
 - a) Årsberetning.
 - b) Foreningens regnskap.
 - c) Husfondets regnskap og/med revisors bemerkning..
 - d) Styrets intensjoner for det kommende år, eventuelt budsjettforslag.
 - e) Endringer av vedtekter.
 - f) Kontingent.
 - g) Valg av medlemmer til styret.
 - h) Valg av to revisorer som fungerer i to år. Kan gjenvelges.
 - i) Innkomne saker, som må være styret i hende minst en måned før årsmøtet.
 23. Avgjørelser skjer ved alminnelig stemmeflertall hvis ikke annet er bestemt i disse vedtekter. Hvis stemmelikhet, avgjør formannens stemme utfallet. En avgjørelse er betinget av at minst ti stemmer er avgitt. Hvis det er hensiktsmessig kan formannen foranledige skriftlig avstemming.
- Endring av foreningens vedtekter.**
24. Forslag til endring av vedtektene fremmes styret minst tre måneder før årsmøtet. Forslag behandles på etterfølgende foreningsmøte. Oppnår forslaget alminnelig flertall, forelegges det for årsmøtet. For vedtak kreves 2/3 av de avgitte stemmer.
- Kontingent.**
25. Kontingenten fastsettes av årsmøtet og betales forskuddsvis. Ved innmeldelse i Foreningen før 1. juli betales full kontingent. Etter 1. juli halv kontingent.
 26. Dersom et medlem etter to år, og til tross for puring, står til rest med kontingenten, kan han av et enstemmig styre betraktes som ekskludert.
 27. Foreningens æresmedlemmer betaler ikke kontingent.

Foreningens oppløsning.

28. Foreningen kan ikke vurderes oppløst med mindre utmeldelser har foregått i en slik grad at det kun er ti medlemmer tilbake.
29. Etter at Foreningens forpliktelser er dekket skal de gjenværende økonomiske midler overføres til Husfondet. Foreningens eiendeler skal søkes deponert for fem år. Hvis dette ikke er praktisk gjennomførlig skal eiendelene realiseres og midlene overføres Husfondet. Jfr. Husfondets Statutter pkt. 7.

Vedtak.

30. Disse vedtekter er vedtatt på ekstraordinært årsmøte den 6. mars 1986.

STATUTTER FOR

HUSFONDET I TJØME SJØMANNSSFORENING

1. Det er et langsiktig mål for Tjøme Sjømannssforening å anskaffe et eget hus eller annen lokalitet for avholdelse av medlemsmøter og festlige samvær.
2. For å nå det ovennevnte mål vil det bli opprettet et Husfond.
3. Som grunnlag for Husfondet disponeres det beløp – kr. 2.000,- - som av Tjøme Kommune ble gitt til Sjømannssforeningen ved 100-års jubileet i 1985. Andre midler som kan tilføres Husfondet kan være andel av kontingenten, inntekter av utlodning m.v. Testamentariske gaver kan bli aktuelle.
4. Husfondet forvaltes i sparebank med høyest mulig rente. Renter og annen avkastning tilføres kapitalen. For Husfondet føres eget regnskap som forelegges årsmøtene.
5. Disposisjon av Husfondet i samsvar med pkt. 1 må vedtas med 2/3 flertall på ordinært/ekstraordinært årsmøte.
6. Disposisjon av hele, eller deler av Husfondet for andre formål en nevnte i pkt. 1, må vedtas med 2/3 flertall på to etterfølgende årsmøter.
7. I det tilfellet at Tjøme Sjømannssforening skulle bli oppløst vil Husfondet bli overført til et allmennyttig formål, som bestemt av Tjøme Kommune. Dette kan imidlertid ikke finne sted før fem år etter at foreningen er oppløst.

Disse statutter er vedtatt på årsmøtet den 6. februar 1986.

Utdrag fra minneskrift utgitt i mai 1995
over
personer hjemmehørende i Tjøme kommune
som ga sine liv under krigen 1940 - 1945

Andersen, Adolf. Tømmermann, Tjøme f. 10.12.1905 i Nord-Aurdal. Var på nøytralitetsvakt i Horten, og omkom under bombingene der 9. april 1940. Gravlagt i Aurdal.

Andersen, Karsten Edvard, båtsmann, Tjøme f. 27.06.1909 i Oslo (Foreldrene kom fra Ormelet, Tjøme). Omkom 9. april 1941 utenfor Biskaiabukten med et britisk skip, idet han ble slått over bord i en storm.

Andersen, Knut Brandt, matros f. 11.03.1920 på Østgården, Hvasser. Påmønstret båtene "Soløy", "Royal" og "Galtesund". Døde på Det norske hospital i Edinburgh 23. april 1944.

Andersen, Otto, styrmann og telegrafist f. 15.05.1896 på Tjøme. Drev Oterstig pensjonat, men reiste på hvalfangst i 1939. Gikk i alliert fart under krigen. Omkom ved drukning 11. nov. 1941.

Andersen, Rudolf, maskinsjef f. 30.09.1889 på Tjøme. Omkom da skipet ble torpedert 25. jan. 1940 på vei fra England til Norge.

Andersen, Severin Hjalmar, maskinst f. 04.11.1877 på Tjøme. Døde på sykehus i Liverpool 5. juli 1940.

Fjelde, Ivar Johan, dekksgutt, f. 20.07.1927 på Tjøme. Ble skutt 22. sept. 1943 av en tysker mens han sto vakt mens skipet lå i Fredrikstad.

Gulliksen, Konrad Keiser, maskinsjef, f. 26.12.1890 på Tjøme. Satt i tysk krigsfangenskap og døde på Tjøme 22. juli 1942 som følge av påkjenningene under fangenskapet.

Hansen, Agnar Anker, styrmann, f. 09.07.1911 på Veierland. Omkom på rekognoseringsstokt over Atlanteren 30. juli 1941.

Hanssen, Hans Jørgen, fisker, f. 23.09.1866 på Tjøme. Kom under fiske bort i en mine som detonerte og han ble drept 18. aug. 1941.

Hansen, Rolf, 1. styrmann, f. 12.07.1902 på Nøtterøy. Omkom da D/S "Polyana" forsvant sporløst på vei fra Oban til Freetown med ammunisjon etter at det planmessig hadde forlatt en konvoi 22/4-1941. Ingen av mannskapet overlevde.

Haraldsen, Arne Mikael, matros, f.09.02.1915 på Tjøme. Omkom etter krigsforlis 27. april 1940.

Harehaugen, Ivar, hvalfanger (donkeymann), f.22.04.1906 i Heidal, gift på Tjøme. Omkom da skipet (fl. kokeri "Salvestria") ble minesprengt 27. juli 1940.

Helgesen, Harald Kristoffer, stuert, f. 26.03.1903 på Hvaler, gift på Tjøme. Omkom da skipet ble torpedert 16. febr. 1941 på vei fra Bemuda til Liverpool.

Jacobsen, Erling, smører, fyrbøter, f. 24.05.1910 i Leka, men bosatt på Tjøme. Døde på sykehus i Vest-Afrika 26. mars 1943.

Jacobsen, Karl, skipsfører, f. 13.05.1900 på Tjøme. Omkom da D/S "Polyana", som han var fører av, forsvant sporløst på vei fra Oban til Freetown med ammunisjon etter at det planmessig hadde forlatt en konvoi 22/4-1941. Ingen av mannskapet overlevde.

Johannessen, Birger Kristian, stenhogger, f. 20.12.1914 i Skjeberg, men bosatt på Tjøme. Omkom under sitt arbeid 28. april 1944 gikk på en landmine og ble drept.

Johannessen, Fredmar Bjarne, motormann, f. 03.02.1895 i Drøbak, gift på Tjøme. Omkom 24. juni 1941 da M/S "Vigrid" ble torpedert i Atlanterhavet på vei fra New Orleans til Manchester og Belfast.

Johannessen, Hjalmar, Stuert, f. 10.07.1885 på Tjøme. Omkom 13. okt. 1942 da D/S "Fagersten" ble torpedert i Atlanterhavet på vei fra New York til England.

Johansen, Johannes, matros, f. 24.09.1919 på Tjøme. Omkom 14. april 1943 da jageren "Eskdale", ble torpedert i Den engelske kanal under et slag ved franskysten.

Jørgensen, John Henry, fisker og gårdsarbeider, f. 07.06.1897 på Tjøme. Omkom 18. aug. 1941 da han under fiske kom bort i en mine og ble drept.

Jacobsen, Adolf Sofus, hvalskytter, f. 20.11.1900 på Veierland, gift på Tjøme Ble påkjørt og drept mens skipet 6. nov. 1940 lå i Swansea.

Jørgensen, Bertrand Hildemar, maskinsjef, f. 14.08.1888. Døde av lungebetennelse mens D/T " Marathon" lå i New York.

Kristensen, Nordahl Nikolai, stuert, f. 21.02.1910 på Tjøme. Omkom 27. febr. 1945 da D/S "Corvus" ble torpedert i Atlanterhavet på vei fra Carston til Plymouth i England.

Kristiansen, Eugen Nordahl, sjømann, f. 02.06.1893 på Tjøme. Omkom 16. mai 1941 da D/S "Gol" ble torpedert.

Magnussen, Arthur Lindahl, smører, f. 11.10.1903 på Nøtterøy. Gift på Tjøme. Omkom 30. okt. 1943 da D/S "Hallfried" ble torpedert utenfor vestkysten av Skottland på vei fra Spania til Skottland.

Mathisen, Alf Henrik, stuert, f.09.07.1888 på Tjøme. Omkom 11. mars 1943 da D/S "Milos" (Svensk) ble torpedert i Nord Atlanterhavet på vei fra New York til London.

Melin, Gustav Adolf, sjømann, f. 22.11.1907 i Skien. Omkom 8. juli 1943 da M/T "B.P. Newton" ble torpedert på vei fra Curacao til Cape Town.

Nilsen, Jacob, 1. maskinist, f. 21.10.1884 i Tjøme. Seilte i alliert fart under krigen, sist med d/s "Primo" til han ble syk og døde 14.09.1944.

Jørgensen, Bertrand Hildemar, maskinsjef, f. 14.08.1888. Døde av lungebetennelse mens D/T "Marathon" lå i New York.

Nilsen, Jacob, 1. maskinist, f. 21.10.1884 i Tjøme. Seilte i alliert fart under krigen, sist med d/s "Primo" til han ble syk og døde 14.09.1944.

Nilsen, Trygve John Hartmann, stuert, f. 18.04.1913. Omkom 4. okt. 1943, da skipet ble bombet i brann av fly ved Sannessjøen.

Normann, Fridtjov Hagbart, løytnant, f. 05.04.1918 i Asker men bosatt på Tjøme. Ble løytnant og nestkommanderende i Kompani Linge. Reiste fra England til Norge i begynnelsen av november 1942, hvor han omkom på Mørrekysten 31.12.1942, da han ble skutt av tyskerne i kamp.

Olaussen, Erling Edvard, skytter, f. 22.04.1900 i Hof, men bosatt på Tjøme. Ble under krigen utdannet som skytter, og mønstret på M/S "Ringstad". Omkom 24.01.1942 da skipet M/S "Ringstad". ble torpedert i Atlanterhavet på reise fra Belfast til St. John.

Olsen, Max, styrmann, f. 23.01.1904 på Tjøme. Seilte i alliert fart som styrmann på M/S "Maud". Ble syk og døde 30. mai 1941 i India.

Olsen, Ole, 2. maskinist, f. 26.10.1885 i Sønderled, gift og bosatt på Tjøme. Omkom 16.08.1940 da skipet D/S "Hedrun" ble torpedert i Atlanterhavet på reise fra Swansea til Newport i USA.

Olsen, Reidar Haug, dekksmann, f. 10.05.1914 på Tjøme. Omkom 9. april 1940 da panserskipet "Eidsvoll" ble senket i Ofotfjorden.

Røed, Lars, skipsfører, f. 24.07.1893 på Tjøme. Omkom 12. desember 1941 da D/S "Hydra II" ble torpedert utenfor Mindoro ved Filippinene.

Sollie, Aage, matros og skytter, f. 10.09.1918 på Tjøme. Tjenestegjorde som skytter på m/t "Nordtind" og omkom 21/1-1943 da skipet forsvant på vei mellom New York og Mersey.

Stenli, Odd, hvalfanger, f. 28.05.1914 på Tjøme. Var på hvalfangst da krigen brøt ut. Han meldte seg frivillig til flyvåpnet og ble utdannet ved "Little Norway" i Canada og utnevnt til sersjant. Omkom 1. mai 1941 under transport fra Canada til England.

Thorsen, Reidar, matros, f. 18.06.1919 på Tjøme. . Omkom 21. okt. 1942 da S/S "El Lago" krigsforliste.

Wilhelmsen, Karsten Bryn, skipsfører, f. 17.08.1893 på Tjøme. Var fører av M/S "Segundo", og omkom da skipet ble torpedert 27. aug. 1941 på reise fra Liverpool til Curacao.